

Bajtársi

XIX. évfolyam 4. szám 2016. december

Hírlevél

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Megemlékezések
a halott katonákról
16-19. oldal

Katonanemzedéki találkozó
A huszonötödik
4-13. oldal

Fogadónap Szentendrén
14-15. oldal

A KÜLFÖLDI BARÁTOK NAPJA

A BEOSZ augusztusi elnökségi ülésén határozatot hozott arról, hogy a 25. Katonanemzedéki Találkozó méltó megünneplése keretében az első két napra meghívjuk a külföldi partnerszervezeteink, illetve a tagszervezeteinkkel kapcsolatban álló külföldi egyesületek vezetőit. Ez egyben jó alkalmat adott arra, hogy partnereink találkozzanak a leköszönő és újonnan megválasztott elnökeinkkel.

A BEOSZ kétoldalú megállapodások alapján a Szlovák Nyugállományú Katonák Szövetségével, a Szlovák Táborkok Klubjával, az Osztrák Bajtársi Szövetséggel, az Osztrák Békefenntartók Szövetségével, a Szlovén Nyugállományú Katonák Szövetségével, a Szlovén Veterán Szövetséggel, a Román „Alexander Ioan Cusa” Nemzeti Tartalékos és Nyugállományú Katonák Szövetségével működik együtt.

A Dél-Alföldi Régió szlovén és román, az Észak-Alföldi Régió szlovák és román, a Nyugat-Dunántúli Régió osztrák, szlovén társaságai képviselőinek meghívására tett javaslatot.

Össességében 40 fő külföldi vendéget hívtunk meg. Sajnos az EUROMIL brüsszeli rendezvényére is ebben az időpontban került sor, ami több partnerszervezetünk vezetőjét is érintette. Hárman egészségi problémák miatt az utolsó pillanatban voltak kénytelenek lemondani részvételükről. Végül október 17-én 24 vendégünk érkezett be a Magyar Honvédség Rekreációs és Kiképző Központjába, Balatonakarattyára.

A beérkező vendégeket és kísérőiket a regisztráció és a szobák elfoglalása után Hazuga Károly ny. altábornagy üdvözölte, majd ebéd következett.

A délután folyamán a BEOSZ bemutatása után a vendégek ismertették szervezeteik célját, felépítését, működését és kapcsolatrendszerét a védelmi tárcával, más honi társadalmi szervezetekkel, valamint külföldi partnereikkel. A bemutatkozásuk után megköszönték a meghívást és üdvözölték a BEOSZ kato-

nagenerációkat átfogó kezdeményezését, különös tekintettel a 25. évfordulóra. A román küldöttség vezetője felolvasta, majd átadta professzor dr. Mihai Ilescu ny. vezérezerdes ünnepi üdvözlőlevelét.

A következőkben az emlékparkban ünnepélyes koszorúzásra került sor. Rövid emlékbeszédet mondott Kelemen József ny. altábornagy, Hazuga Károly ny. altábornagy, majd a külföldi delegációk rangidősei kíséretében koszorút helyeztek el a BEOSZ kopjafájánál a katonahősökre emlékezve. A megemlékezés ünnepélyességét emelte, hogy a Himnuszot és a Szózatot és az II. Silenziót Szabó Sándor tárogatóművész játszotta.

A sűrű hivatalos program oldására egy kis kötetlen beszélgetés, paprikapálinkás köszöntés, szendvicsevés adott lehetőséget.

Az esti díszvacsorával folytatódott a hivatalos program, amelyet a kölcsönös ajándékatadás zárt le.

A továbbiakban Szabó Sándor a jelen lévő nemzetek egy-egy jellemző dalának felidézésével kedveskedett a vendégeknek, miközben a régi ismerősök kötetlen beszélgetése zajlott.

Reggel a vendégek és a ludovikás hallgatók ismerkedtek meg egymással és közös látogatást tettek a Pákozdi Katonai Emlékparkba. A délelőtti programon Kelemen József ny. altábornagy, korábbi elnökünk képviselte a BEOSZ vezetőségét. Az idő rövidsége miatt a tárlatvezetéstől el kellett tekintenünk, de körbevezettük a vendégeket az emlékhelyeken. A látogatás után a delegációk tagjai elmondták, hogy lenyűgözte őket az emlékpark, amely méltó emléket állít a magyar katonáknak, a haza védelme érdekében kifejtett önzetlen hősi tevékenységüknek, példát adva a jövő katonanemzedékének.

Az ebédnél Hazuga Károly ny. altábornagy elkészített vendégeinktől és meghívta őket az ejtőernyős bemutatóra, amely keretében a közelmúltban világbajnokságot nyert magyar csapat mutatta be tudását nagy sikerrel.

A kétnapos nemzetközi találkozó tovább erősítette a személyes kapcsolatainkat, vendégeink sikeresnek értékelték a programokat. A beszélgetések során felmerült, hogy a jövőben célszerű lenne egy, a nyugállományú katonák jogait, köteleit, járandóságait összehasonlító nemzetközi konferenciát tartani.

Végül köszönetet szeretnék mondani a kísérőknek és az elnökségnek a segítségükért, hogy a nemzetközi kapcsolatainkat tovább erősíthettük ezzel a gördülékenyen, sikeresen lebonyolított rendezvényünkkel, valamint a szép fotóért Kiséri Nagy Ferencnek.

UDVARDY ENDRE NY. ALEZREDES
NEMZETKÖZI KAPCSOLATOKÉRT FELELŐS ÜGYVIVŐ

TARTALOM

A külföldi barátok napja	2
Jövők reménysége a gyermek	3
Katonanemzedéki találkozó	
A huszonötödik	4–13
Egészségügyi fórum	14
Egyenruha kiállítás Lentiben	14
Fogadónap	14
„Örökre adósai vagyunk 1956-nak”	16
A halott katona nem ellenség	18
Csendes emlékezet...	20
Márványtábla a hadosztálynak	21
Elismerésben részesültek a nyugállományúak	22
Emelkedik az illetmény	24
Lelkes emberek köre	25
Pörgés a keleti végeken	26
Százéves katona	27
Dandártábornokokat nevezett ki az államfő	28
Sikeres fórum	29
Miskolci sportversenyek	30
Tök jó nap	31
A tűzserészeknél	32

A BAJTÁRSI EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA
FELELŐS KIADÓ:
 HAZUGA KÁROLY NY. ALTÁBORNAGY,
 A BEOSZ ELNÖKE
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:
 VILNER PÉTER NY. EZREDES
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKHELYETTESE:
 PINTÉR FERENC NY. EZREDES
FŐSZERKESZTŐ:
 GRÓF FERENC NY. ALEZREDES
SZERKESZTŐ:
 MÉSZÁROS KÁROLY NY. ALEZREDES
 FOTÓ: KISÉRI-NAGY FERENC
TERVEZŐSZERKESZTŐ:
 GÁBOR MARIANN
 A HÍRLEVÉL INTERNETES ELÉRHETŐSÉGE:
 www.beosz.hu
 Cím: 1440 BUDAPEST, Pf.: 22.
 E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM
 NMHH SZÁM: 1612/2012

JÖVŐNK REMÉNYSÉGE A GYERMEK

Nagyon egyszerűen megfogalmazva, a karácsony egy Újszülött Gyermekek ünnepe. Ugyanakkor hívók milliói a Megtestesülés titkát keresik ezekben a napokban. Isten szolidáris szeretetének titkát. Azt a Szeretetet, amely egyedül képes az emberi gyöngeséget, kiszolgáltatottságunkat magára venni, s ezáltal bennünket, embereket magához emelni. Az a meghittség, amely ilyenkor átjárja lelkünket, nem a pillanatnyi hangulat eredménye, hiszen a gyermekkori meghitt karácsonyok emlénye kísért minket esztendőről esztendőre. Ezt adjuk át gyermekeinknek, ez erősíti családjainkat, ez ad reményt és biztatást nehéz időkben.

Ezekben a napokban a világ minden szegletében, templomokban és a családi körben már készítik a jászlat és az istállót, hogy a Várakozás idejében lelki zarándokútra indítson mindnyájunkat a betlehemi történet. A jászol mellé helyezik Máriát, az Édesanyát, és Szent Józsefet, a Gyermekek nevelőapját. A Szentcsaládot szemlélve, a világ minden templomában a családról elmélkednek, s mindenki a saját családjára gondol, melyben világra jött. A szülők, akik gondoskodnak a gyermekek megélhetéséről, neveléséről.

A szentté avatott II. János Pál pápa írja: „A betlehemi Gyermekek történetében az egész világ gyermekeinek sorsát ismerhetjük meg. Amint igaz, hogy a gyermek nemcsak szülei öröme, hanem az egyházé és az egész társadalomé is, úgy sajnos az is igaz, hogy korunkban sok gyermek szenved és forog veszélyben a világ különböző részein: éheznek és inséget szenvednek, meghalnak betegségek és alultápláltság miatt, háborúk áldozatai lesznek, szülei elhagyják őket és hajléktalanná válnak, és sokféle formában szenvednek a felnőttek erőszakosságától és kíméletlenségétől. Hogy lehet annyi gyermek szenvedése látán közömbösnek maradni...?”

Ahogy a legtöbb gyermek megtapasztalhatja családját, s ezen keresztül környezete szeretetét, úgy vannak gyermekek, akiknek különösen is szükségük van a társadalom megbecsülésére, szeretetére, az általa nyújtott biztonságra, támaszra és segítségre vagyis útmutatásra, mely felkészíti őket az önálló és teljes életre. Mert függetlenül attól, hogy hol és milyen környezetben él, a gyermekben rejlik a társadalom ereje.

Meg kell becsülnünk a gyermekeket. Minden gyermek egy csoda. Mert csodálatos dolog, anyaként is szemlélni, ahogy a csecsemőből szeretni tudó gyermek, majd igazságérzettel, hűséggel élő felnőtt ember válik.

Ezért is kiemelkedő a Magyar Honvédség példaértékű szolgálata, hiszen mint egy igazi szülői közösség, úgy karolja át, óvja

és neveli a szolgálatteljesítés közben hősi halált halt katonáink gyermekeit, így erősítve bennük azt a hitet, hogy az ember célja a földön nem lehet más, mint hogy békében, hűségben és szeretetben éljen. Ezért a Magyar Honvédség sajátos küldetést is hordoz, egyrészt támasz és segítség, másrészt biztonság és jövőképe a katonacsaládok számára. Ezért is tartjuk fontosnak, hogy minden évben, decemberben egy bensőséges ünnepség keretében köszöntsük hős katonáink árván maradt gyermekeit, s ez az ünnepség minden esetben lehetőséget ad egy adventi hálaadásra is. Csak így adhatunk hétköznapi küszködésünknek értelmet, itt adhatunk példát karitatív szolgálatunkból, itt találhatunk utat a másik ember felé.

Így kívánunk örömteli és meghitt ünnepet árva gyermekeinknek, s arra törekszünk, hogy ezekben a percekben is megtapasztalhassák családtagjaik mellett a nagy családot, a Magyar Honvédség szeretetét. Azt a szeretetet, amely aztán tovább terjed községeinkre, s még tovább, s talán eljut ez a szeretet mindazokhoz, akiknek különösen is szükségük van rá. Főként a szenvedőkhöz és az elhagyottakhoz. Mi is lehet nagyobb öröm annál, mint amit a szeretet vált ki?

A férjem egy református közösség presbitereként azt tanítja a kilencéves fiamnak, hogy akkor tudjuk valóban keresztény módra ünnepelni a karácsonyt, ha megnyitjuk a szívünket egymás felé, ha tiszteljük egymásban az embert, a gyöngékben is, a nagybetegekben is, az idősekben és a rászorulóknak is, mert mindannyian emberek vagyunk, és mindannyiunkat szeretetre és boldogságra hívott az Isten.

Én ezekkel a gondolatokkal készülök az adventi hálaadásra, karácsonyi ünnepünkre, és a szentté avatott II. János Pál pápa áldását kérem minden olvasóra:

„Emeld föl kis kezed, isteni Gyermekek, és áldd meg kis barátaidat, áldd meg az egész Föld gyermekeit!”

LÁZÁR-TAKÁCS KATALIN FŐSZTÁLYVEZETŐ
 HM TÁRSADALMI KAPCSOLATOKAT
 KOORDINÁLO FŐSZTÁLY

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK KEGYELEMTELJES, ÁLDOTT
 KARÁCSONYT ÉS BOLDOG,
 SIKEREKBE GAZDAG, EGÉSZSÉGGEL TELI
 ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK!
 A SZERKESZTŐSÉG

A HUSZONÖTÖDIK

Rendhagyó bevezetése volt a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) által rendezett jubileumi, XXV. Katonanemzedéki Találkozónak Balatonakarattyán, az MH Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központban

(MH RKKK). A találkozó két hivatalos napja (október 18–19.) előtt a szervezők úgy döntöttek, a jeles alkalomból nemzetközi méretűvé teszik találkozójukat. Így meghívták az együttműködő külföldi szövetségek tagszervezeteinek képviselőit, akik Csehországból, Szlovéniából, Ausztriából, Romániából, Szlovákiából és Szerbiából meg is érkeztek hazánkba. A Katonanemzedéki Találkozó következő két napján a résztvevők megemlékeztek többek között az aktív és nyugállományú nemzedékek egymásra találásának elmúlt huszonöt évéről, az 1956-os forradalom és szabadságharc hatvanadik évfordulójáról, valamint előadásokat hallgattak meg a katonanemzedékek kapcsolatáról, az érdekvédelemről, és a szociális ellátásokról. A rendezvény fővédnöke dr. Simicskó István, honvédelmi miniszter, védnöke pedig dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök volt. Az ünnepi találkozó nyitó megemlékezését Pásztor

A megnyitó megemlékezést követően, a résztvevők lehetőséget kaptak, hogy emlékeikkel, tapasztalataikkal kiegészítsék az elhangzottakat. Elsőként emelkedett szólásra Galló István ny. ezredes.

GALLÓ ISTVÁN NY. EZREDES: Bevezetőjében kiegészítette Pásztor István ny. ezredes ünnepi megemlékezését, szükségesnek tartott néhány nevet is megemlíteni. Először dr. Simon Sándor altábornagyot emelte ki, aki megfogalmazta a nemzedéki találkozó gondolatát, és olyan segítők voltak, mint Iványi Nándor ny. ezredes, de sajnos sokan nem lehetnek jelen, mert azóta már elhunytak. Akkor helyettes államtitkár volt Kelemen József altábornagy, aki a minisztertől kapta feladatát, hogy segítse ennek a rendezvénynek a létrejöttét. Érdekes módon az előkészítés időszakában helyettes államtitkár volt, a megvalósulás időszakában viszont már a BEOSZ elnökeként tevékenykedett.

Többek között elmondta, hogy az első találkozón a nemzedékek szó alatt egészen mást értettünk. A nemzedékek alatt a magyar királyi Honvédség tisztjeit, az 56-os forradalom során a megtorlás áldozatait, a Magyar Néphadsereg illetve a Magyar Honvédség tisztjeit, valamint nyugállományú katonáit értettük. Akkoriban Gilicz János vezérőrnagy – szintén meghalt már – volt a személyügyi csoportfőnök, ő kapta azt a feladatot, hogy a II. világháború, illetve a forradalom tisztjeiből próbálja meg kiválogatni azokat, akik

– és nem véletlenül mondtam, hogy válogatni – vélhetően hajlamosak lesznek békejobbot nyújtani egymásnak. Tudni kell, hogy a három generáció között igen nagy ellentét feszült. Mit érzett az a II. világháborús tiszt, aki túlélte a háborút, elvitték 3 évre hadifogságba, hazajött és semmilyen ellátást sem kapott? Sőt, 51-ben még elvitték Recskre, az internálótáborba is. Ezekben az emberekben milyen gyűlölet lakozhatott. Nem a katonatársaik ellen – mint ez később kiderült – hanem a rendszer ellen. Az 56-os katona, aki – és tudok ilyet mondani – úgy került bele az események sodrába, hogy parancsot teljesített, átkerült a felkelők oldalára, amiért végül elítélték Őt és éveket ült börtönben. Őket is ide hívtuk.

A katonai rehabilitációról csak annyit: 1958-ban 16 000 tisztet fozoktak le. Ezeknek a tiszteknek a rehabilitációjáról volt szó. Meg kell említeni dr. Tóth Sándor nyugállományú ezredes, a Hadtörténeti Intézet volt igazgatója nevét, aki azt a feladatot kapta, hogy a II. világháború, tehát a magyar királyi Honvédség élő katonái közül, javasoljon meghívásra tisztet. Én pedig azt a feladatot kaptam, hogy a forradalom tisztjei közül, akit meghívásra érdemesnek tartunk ajánljam a BEOSZ elnökségének. Óriási félelem és izgalom volt bennünk, hogy netán össze ne verekedjenek, vagy más atrocitás ne történjen. Aki itt volt az első találkozón, az érdekes dolgot tapasztalhatott. Szinte pillanatok, órák alatt kiderült, hogy ki volt lövész, ki a híradó, tüzér, műszaki és így tovább. Szinte rögtön megtalálták egymással a hangot. Ezért van nagy jelentősége a BEOSZ első jelszavának, hogy „Kézfogás a honért!”, mert ezek a tiszték itt nyújtottak egymásnak békejobbot, aminek mind a mai napig kedvező hatása van. Tartsuk meg ezt a jó szokásunkat és nyújtsunk egymásnak békejobbot, kézfogást a honért.

ERDŐS LÁSZLÓ NY. EZREDES:

Hozzászólásában néhány érdekes személyes élményét osztotta meg a hallgatósággal, így elmesélte a következő történetet is: „Aki itt voltak az 1996-os Katonanemzedéki Találkozón, azok láthatták az összes volt vezérkari főnököt. Egy sorban ült Király Béla, Kovács István, Márton András és a koronaórség utolsó vezetője. Ami a legérdekesebb ebben, hogy Király Bélát és Kovács Istvánt én hoztam el Budapestről a saját kocsimmal és én is vittem haza őket. El tudjátok képzelni, hogy milyen három órát éltem át? A két tábornok nem beszélt egymással már évtizedek óta, az én autómban kötöttek kvázi örök ba-

lástván ny. ezredes, a Déli-dunántúli Régió vezetője tartotta meg.

Szövetségünk a jubileumi évfordulók idejét éli. Tavaly ünnepeltük negyedszázados fennállásunkat. Most pedig köszöntjük a 25. Katonanemzedéki Találkozót, melynek különös és kiemelt jelentőséget ad, hogy a jubileumi alkalom egybeesik az 1956-os forradalom 60. évfordulójával.

Rendezvényünk fő célja ma is az, ami a kezdeti időtől vezérelt bennünket. A generációk közötti együttműködés erősítése. A jubileum alkalmat teremt arra is, hogy a korábbi gyökerek megtartása mellett megfogalmazzuk az eltelt 25 év változásainak érzéseit, a közösséghez tartozás fontosságát és a jövő katonagenerációk felé átnyújtandó értékeket. Nos, tekintsünk vissza a múltó idő homokóráján, honnan is indultunk, és hogy jutottunk el a mai jubileumi találkozóhoz. Ismert előttünk, hogy a 80-as évek végén bekövetkezett változások következtében átalakult a társadalmi szerkezet, mások lettek az emberi viszonyok, a gazdaság, a politika világa. Ezek a történelmi léptékű változások a hadsereg életében is jelentős változásokat eredményeztek, az emberi jogok, a vélemény és lelkiismereti szabadság érvényesülését illetően.

A jogállamiság megteremtését erősítő változások tették lehetővé 1989–90-ben azoknak az alulról induló és a katonai közösségek által egyre erősebben jelentkező igényeknek figyelembe vételét, amelyek a honvédség különböző állománykategóriái élet-, munka- és szolgálati követelményeinek megreformálása, érdekképviseleti rendszereinek, valamint a meglévő és önszerveződő egyesületeinek összefogására irányultak.

Az első megalakulása

A kezdeti időszakban a honvédelmi és a felső katonai vezetés jó szándéka, de sokszor ellentmondásos intézkedései csak rövid ideig okoztak bizonytalanságot a szervezeti formák kialakításában. 1989 végén a már működő nyugdíjas- és más egyesületekből elsőként a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület, és szinte egy időben vele a Gábor Áron Tüzér Bajtársi Egyesület alakult meg. Majd folyamatosan alakultak a bajtársi egyesületek a vidéki helyőrségekben is. 18 tagegyesület képviselői időben felismerték, hogy tevékenységük összehangolása, érdekeik országos képviselete igényli, hogy

szövetségre lépjenek egymással. Döntöttek arról, hogy alakuló küldöttgyűlést 1990. február végére hívják össze. Ennek eredményeként a HM támogatása mellett, 1990. február 27-én megalakult az első, a katonák és honvédségi nyugállományúak érdekképviselőit is felvállaló országos szervezet, a BEOSZ. (dr. Simon Sándor vörgy. vezetésével) Felismerve annak szükségességét, hogy a katonanemzedékek közötti párbeszéd beindításához, az eredményesség érdekében a katonatársadalom mind szélesebb körét kell megszólítani.

A BEOSZ-t természetesen nemcsak a felimerés, hanem az „Alapító Nyilatkozat”

is kötelezte, többek között a következőkre: a Szövetség célul tűzi ki a hazafiság eszményeire épülő honvédelem szolgálatát, a hadsereg nemzeti jellegének erősítését, a magyar katonai hagyományok ápolását, és soraiba várja mindazokat a katonákat, a katonanemzedékek valamennyi tagját, akik magukénak érzik a haza védelme iránti felelősséget.

Összefogni a nemzedékeket

Ennek alapján vetődik fel a nemzedéki találkozó megszervezésének gondolata, mely célul tűzte ki, hogy a hagyományok útján minél szélesebb körű társadalmi

rátságot egymással. Akkor hallottam először a különleges hadtestről is, és szinte veszekedtek egymással, hogy ki, mit, mikor csinált. Akkor mondták, hogy hazafelé is velem akarnak jönni, és nagyon jól beszélgettünk hazáig.

Ennek az utazásnak az lett az eredménye, hogy meghívtuk őket egy rendhagyó 56-os megemlékezésre a KIAK-ba. Akkoriban még a Honvédelmi Minisztérium kiküldött megfigyelőket, hogy ugyan mit fog ez a két ember mondani és miről, de ők is nagyon jól érezték magukat.

SIPOS GÉZA NY. EZREDES:

Igazából én már érdemben nem fűznék ehhez hozzá semmit. Az biztos, hogy ez a BEOSZ-nak egy olyan most már tradicionális rendezvénye, amit folytatni kell. A kérdés az, hogy milyen tartalommal, hogyan, kiknek, mikor, mennyiért és így tovább. És akikkel régebb óta, vagy sokáig együtt dolgoztam, azok tudják, hogy néha provokálni is szoktam a résztvevőket. Most az jutott eszembe, hogy ha én akár hallgatóként, vagy akár aktív katonaként itt ülnék, és látnám ezt a közösséget,

Köszönet és tisztelet

Katonáink kiválóan megfelelnek a mai kor támasztotta követelményeknek – hangsúlyozta dr. Benkő Tibor vezérezredes a XXV. Katonanemzedéki Találkozón. A Honvéd Vezérkar főnöke köszöntőjében úgy fogalmazott: a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) büszke lehet az elmúlt huszonöt esztendő teljesítményére. Hozzátette: az aktív katonának nyugállományú bajtársai felé két kötelességük van, mégpedig a köszönet és a tisztelet. „Tőlük tanultuk meg, mit jelent a hazaszeretet, a honvédség és a bajtársiasság. A nyugállományú katonák közül nagyon sokan még nyolcvanéves koruk felett is a honvédelem ügyének szentelik életüket” – húzta alá dr. Benkő Tibor vezérezredes.

A Honvéd Vezérkar főnök ismertette a résztvevőkkel a Magyar Honvédség legfontosabb jelenlegi feladatait is. Mint mondta, nagyon lényeges a katonai állomány illetményének, ruházatának és technikai eszközeinek folyamatos fejlesztése. Kiemelte: hazánknak elsősorban a saját érdekében kell mélyíteni országvédelmi képességeit. Felhívta a figyelmet arra, hogy hazánk védelme érdekében, katonáink a határainkon több mint egy éve állnak helyt – ugyanúgy, miként tették azt például 2013-ban, az évszázad árvízénél is. A Katonanemzedéki Találkozó alkalmából dr. Benkő Tibor vezérezredes elismeréseket adott át. Hazuga Károly nyugállományú altábornagy, a BEOSZ elnöke pedig emléktárggyal köszöntö meg a Honvéd Vezérkar főnöknek a szövetség folyamatos támogatását.

honvedelem.hu

amihez odatarthatónak érzem magam, eldönténém, szimpatikus-e annyira nekem, hogy ki merjek mellette állni? Valami olyan döntésre gondolok, hogy elnézve az 50-60-70-80 – Gajdán Miklós barátom mindjárt 85! – éves embereket, akik mind tesznek azért, hogy itt valami értelmes, okos dolog történjen, szimpatizálók-e velük? Beszéljük meg és nyilatkozzunk róla, hogy mi, a Katonanemzedéki Találkozó résztvevői szimpatikusnak találjuk, amit láttunk, és úgy döntünk, hogy megalakítjuk a támogatók, barátok körét. De nevezzük bárminek, a lényeg, hogy elvisszük és terjesztjük ennek a jó hírét. Ennek a kötődésnek nagyon jó megnyilvánulása, ha vállaljuk, hogy megrendeljük a jövő évre a BEOSZ Bajtársi Hírlevelét. Nos tehát, én egy kicsit azért provokálnám a fiatalabb korosztályt, mert, ahogy a Tóth Sanyi előadásából is kitűnt, a BEOSZ óriási erőfeszítéseket tesz, áldozatokat hoz azért, hogy a nemzedéki kapcsolat jól működjön. De kell hozzá a másik fél is. Hát legyenek bátrak, rendeljétek ti is a Bajtársi Hírleveléből.

DOMINE JÁNOS

NY. DANDÁRTÁBORNOK:

Először vett részt a Katonanemzedékek Országos Találkozásán, bevezetőjében kifejezte elismerését a találkozó életre hívásáért, példaértékéért. Támogatta Sipos Géza ny. ezredes javaslatát a pártoló, baráti körök létrehozására. Majd így folytatta hozzászólását: Közel 17 éve vagyok aktív klubvezető, egy megszűnt helyőrség nyugállományú-klubját vezetem. Mi magunk is úgy gondoltuk, hogy megkeressük azt a funkciót, amit a katonai nyugállományúklub egy megszűnt helyőrségben betölthet, hogy továbbra is fenntartsuk a helyőrségen belül a katonai jelenlétet. Egy olyan város

összefogást és támogatást kell elérni, a hazafiság eszméire épülő, a nemzet érdekeit szolgáló honvédelem érdekében. Ezekhez az igényekhez igazodva a BEOSZ Elnöksége 1992. október 17–18-ra meghirdette a különböző korszakokban, történelmi eseményekhez tartozó katonanemzedékek képviselőinek találkozóját, a „Kézfogás a Honért” jelmondat jegyében. Ez a rendezvény akkor, abban az időszakban a maga nemében példa nélkül álló, jelentős esemény volt, talán a magyar történelemben is, az I. Katonanemzedéki Találkozó.

A találkozón 76 szervezet (60 társadalmi, 9 katonai, 4 tudományos és 3 egyházi) képviselői vettek részt. A résztvevő 180 küldött delegáltjai révén átfogta Magyarország valamennyi, hazánkban és külföldön élő katonanemzedékét. A találkozó fővédnöke a honvédelmi miniszter, dr. Für Lajos volt. A rendezvényen többek között képviseltette magát:

- a Társadalmi Igazságtételi Bizottság katonai tagozata;
- a Honvéd Hagyományörző Egyesület;
- a Magyar Ellenállók Szövetsége katonai tagozata;
- a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége katonai tagozata;
- a Magyar Ejtőernyős Szövetség és a Veterán Repülők Szövetsége.

Az említett szervezeteken kívül megjelent a Magyar Cserkész Szövetség, a Frontharcos Szövetség, a Volt Hadifoglyok Szövetsége, a Nemzetőrök Egyesülete, és a külföldön élő, volt magyar katonák és több más, a honvédelemmel foglalkozó társadalmi és civil szervezet képviselői.

A jelenlévők olyan programon vettek részt, ahol a résztvevők világnézeti, politikai felfogásbéli, családi, társadalmi, és nevelésbéli, katonai kor és életút béli óriási különbségek ellenére is egy asztalhoz ültek, mert hittek a Kézfogás a honért jelmondat igazában. Az akkori időszakra jellemző három nagy katonai közösség, a magyar királyi Honvédség, a Néphadsereg, és a Magyar Honvédség tagjai találkoztak. Beszélgetéseik középpontjában a honvédelemhez, a hazafiság érzéséhez kapcsolódó értékek éledtek újjá, olyan régmúlt fogalom, mint a bajtárs kifejezés, és a bajtársi szellemiség, és ennek újraértelmezése. Szó esett arról, hogy a katonai hivatásnak történelme van. Minden nemzedék utódként kezdi, majd elődként fejezi be pályafutását. Elődeitől kapja a rendkívül szakosított tudást, a felelősségtudatot, melyeket hasznosít, s az új

kihívásnak megfelelően, továbbfejlesztve hagyja utódaira.

Híven szolgálni a hazát

Ez az ismétlődő feladat szülte és szüli a hagyományokat, melyek őrzése és ápolása az egymás mellett élő katonanemzedékek közös igénye és vállalt feladata. Napjainkban is több katonanemzedék él egymás mellett. Tagjai más-más történelmi helyzetben és hatalmi viszonyok közepette választották hivatásul a haza fegyveres szolgálatát. Ifjan, felnőttként és élemedett korban együtt éltek meg korszakváltásokat, társadalmi, hatalmi átrendeződéseket és mindeközben eszükökhöz híven, parancsokat teljesítve tették a dolgukat, minden helyzetben és bármely körülmények között szolgálták hazájukat.

A BEOSZ nem véletlenül választotta jelmondatának Kölcsey örökbecsű szavait: „HAZA MINDEN ELŐTT!” Szó esett arról is, hogy a veszített háborúk, leverett forradalmak, szabadságharcok, rendszerváltások után legtöbbször a történelemért talán a kevésbé felelős katonákon verték el a port. Gyakran vált a katona a politika által elkövetett bűnök és hibák bűnbakjává.

Ezt a történelmi távlatokban kialakult helyzetet csak a múlt eseményeinek tisztázásával, kölcsönös eszmecserével, ki-beszéléssel és a bajtársi jobb nyújtásával lehetett orvosolni. Az I. Katonanemzedéki Találkozó bizonyította, hogy sorsközösség és azonos irányú felelősségérzet képes egy asztalhoz ültetni, egymással szövetségbe állítani különböző felfogású embereket. A találkozón a múlttal való reális, őszinte szembenézéssel sikerült bizonyosságot adni annak, hogy a katonák körében igenis lehetséges a megértés, a bajtársi kézfogás, a honért érzett kölcsönös felelősség talaján.

Az I. KNT résztvevőinek az MH katonáihoz intézett levele kinyilatkoztatta, a KNT-k, a katonai generációk összefogásának célját: „Most, amikor a honvédség átalakításával megteremtjük nemzeti haderőnk alapjait, legyünk közösen cselekvő részei hazánk demokratikus átalakításának, demokratikus jogrendünk erősítésének, legnagyobb kincsünk – hosszú idő után visszanyert függetlenségünk – megvédésének.”

Az első találkozót követően más és más tartalommal, módszertani megközelítéssel, de azonos célkitűzéssel és eszmei talajon folyt a további rendezvényeink szervezése, lebonyolítása. Nagyszerű előadások

hangzottak el, kitűnő előadóktól. Sorra kerülő rendezvényeinket köztársasági elnökök üdvözlő leveleikben köszöntötték, és számos esetben rendezvényünk fővédnökei voltak.

Összefogni a generációkat

Vendégeink között köszönthettük a honvédelmi minisztereket, kik vállalták

rendezvényeink védnöki tisztét, valamint államtitkárokat, vezérkarfőnököket, és őket szinte minden alkalommal. A sorra következő II. KNT-nak érdekes és sajátos színfoltja volt a külföldi vendégek népes delegációjának megjelenése, és a munkába történő bekapcsolódásuk. E kapcsolatok, rendszerek a mai napig élnek. A nemzedéki találkozóink eszmei mondanivalóját mindig jelentős törté-

A régiók is tanácskoztak

Ritka a BEOSZ életében az olyan alkalom, amikor minden tagszervezet és tagszövetség vezetői egy időben, egy helyen találkoznak. Ilyen alkalom volt a Katonanemzedéki Találkozó. A régióvezetők ki is használták a lehetőséget, és szót váltottak a hozzájuk tartozó egyesületek, klubok vezetőivel.

Persze azért ezek a régióértekezletek egy kicsit mások voltak, mint azok, amiket év közben tartanak a régióvezetők. Hiszen a huszonötödik, jubileumi Katonanemzedéki Találkozó ünnepi hangulata érződött a régiós megbeszéléseken is. Az év vége is közeledik, kezdődik a számvetés ideje. A régióvezetők megköszönték az egyesületek, klubok vezetőinek és aktivistáinak azt az áldozatos munkát, amit 2016-ban végeztek. Nehéz évet zár minden szervezet. Az év elején sokak szembesültek azzal, hogy meg kell újítaniuk alapító okirataikat, illetve alapszabályukat. Az a munka, amit ennek a feladatnak a végrehajtása érdekében végeztek el a szervezeteink – a legtöbb esetben jogi segítség nélkül – mindenképpen elismerésre méltó.

Sok és tiszteletre méltó munkát fektettek az idős, sokszor magányos, magukra maradt, egészségi állapotuk és anyagi helyzetük romlása miatt segítségre szoruló kollégák felkutatásába és megsegítésébe. A 2016-os esztendő sok tagszervezetnél hozott tisztújítást is, a legtöbb helyen újráválasztották a régi vezetőséget, de olyan szervezet is akadt, ahol a választás sok változást hozott. Az egyesületi vezetők mindenhol élvezik a tagság bizalmát. 2016-ban újráválasztották a régióvezetők legtöbbszörét is. Ahol lejárt a mandátum, ott mindenhol a régi régióvezető kapott újra bizalmat. A régióvezetők státusza az elnökségen belül is különleges. Őket nem a küldöttgyűlés, hanem a régióba tartozó egyesületek vezetői választják. Működésük, ebből fakadóan az eredményességük is részben az őket megválasztók bizalmából táplálkozik. A régióvezetők a sok munkán túl ezt a bizalmat is megköszönték az egyesületi vezetőknek. Természetesen szót váltottak az év végi és a jövő év eleji feladatokról is. Megbeszélték a még előttük álló kiemelt feladatokat, egyesületi rendezvényeket, köztük természetesen a jövő év elején esedékes közgyűléseket is, külön felhívták a figyelmet az új jogszabályok szerinti kötelező napirendi pontokra. Kérték az egyesületeket, hogy minél nagyobb számban fizessenek elő a Bajtársi Hírlevélre, hiszen a lap egyedi, mert rólunk és nekünk szól. Ezért további fenntartása nagyon fontos, és ezt csak mi tehetjük meg. Ide tartozik, hogy jó lenne, ha minél jobban kihasználnánk a lapot saját tevékenységünk bemutatására. Minél nagyobb számban lássuk el mi magunk tartalommal az újságot.

Ma már tizenöt éve működnek a régiók. Az elmúlt időben úgy gondolom, bebizonyosodott, hogy erre a „vezetési szintre” szükség van. Mégis, időnként érezhető némi elbizonytalanodás, véleménykülönbség, ha a régióvezető helyéről, szerepéről, feladatairól, tevékenységéről, jogairól és kötelezettségeiről esik szó. Valószínűleg nem én fogom megoldani ezt a vitát. Az is lehet, hogy nagyon magányos véleményt fogalmazok meg. Véleményem szerint a régióvezető akkor végzi jól a munkáját, ha elsősorban a tagszervezetek életében vesz részt, az ő munkájukat segíti, az ő érdekeit képviseli a szervezeten belül és kívül egyaránt. Az elnökségi tagsága abból a szempontból érdekes, hogy az mennyire segíti abban, hogy a fentiekben minél eredményesebb legyen.

BERDÓ GÁBOR KÁROLY, NY. SZÁZADOS

életében vagyunk jelen, ahol közel 50 évig volt honvédségi szervezet, mi mutatjuk meg, hogy továbbra vannak a városban katonák, akik fontosnak tartják, hogy részt vállaljanak a közösség életéből. Több mint tíz éve határoztuk el, hogy megszervezzük Ercsiben a katonai szervezetek ünnepét, az úgynevezett csapatünnepet. Úgy döntöttünk, hogy ha a mostani katonai szervezetnek van ünnep, akkor legyen nekünk is, így minden év szeptemberének utolsó szombatján ezt az ünnepet megtartjuk. Már az első ünnepre is meghívtuk volt katonatársainkat, a településen élő jelenleg is aktív katonákat, és azt kell mondani, hogy ennek a találkozásnak nagyon sok pozitív hozadéka volt.

A tisztelt jelenlévők értesülhettek arról is, hogy a HOKOSZ szervezetét is képviselem. Úgy gondolom, hogy a kollégákkal leülve, az elnök úrral közösen megtaláljuk arra a módot, hogy aktívabban vegyünk részt a Katonanemzedéki Találkozón.

CSEPI LÁSZLÓ NY. ŐRNAGY:

Az elmúlt huszonöt év változásait foglalta össze hozzászólásában, különös tekintettel a veteránok kiöregedésére, a honvédséghez kötődő civil szervezetek

számának csökkenésére. Mint elmondta, 13 éven át volt jelen a találkozón, és úgy ítélte meg, hogy valóban megértte a részvétel. A demokratikus hadsereg és a néphadsereg viszonyáról szólva kifejtette, hogy ő a néphadseregben szolgált, most pedig minden év január 9-én a helyi püspökkel szervezik meg a doni áttörés emlékét őrző szentmisét. Egy II. világháborús főhadnagy a javaslatukra léphetett elő századossá, a felesége pedig tavaly már részt vett a központi nőnap ünnepségen, és zokogva köszönte meg, hogy javasolták elismerésre. Mint elmondta: A hagyományokat mi így visszük tovább, a Hősök napját, amit a Dél-Alföldi Régió keretein belül Jánoshalmán szervezünk olyan létszámmal, ami előtte szinte soha nem

volt. Ezt mi így vesszük tovább. Az is igaz viszont, hogy a honvédséghez kötődő civil szervezetek közül lassan már csak mi vagyunk, és ha mi elmegyünk, akkor itt vannak a fiatalok, nekik kellene továbbvinni az ügyet.

SZABÓ JÓZSEF EZREDES:

Nagyon örülök neki, és társadalmi szerepvállalásomban a BEOSZ-t különösképpen támogatom, hiszen a Tanácsadó Testületben most már ötödik éve együtt gondolkodom azokkal, akik változtatást, megújulást szeretnének – mondta bevezetője után az ezredes.

A tárca képviselőjében hangsúlyozta, hogy a BEOSZ sikeres működése érdekében a minisztérium is sokat tesz. A találkozó fő szponzorai is például a HM és a vezérkar első számú vezetői, így például a találkozó támogatása anyagiakban is kézzelfogható. Mint azt elmondta, a tárca tevékenysége azonban nem merül ki az ilyen és hasonló eseti támogatásokban, hiszen jelentősebb terület a szociális ellátórendszer működtetése vagy az érdekképviselési körbe tartozók egyéni boldogulásának biztosítása is. Összességében, mintegy 34 500 főről van szó, akiknek az ellátásához az anyagi forrásokat elő kell teremteni. Számomra ez a nemzedéki találkozó egyedi, különleges és aktív emberek gondolkodását igénylő fórum, de ebből évente – nem győzöm mondani – csak egy van – folytatta az ezredes. Csupán erre alapozni, csak ebből tudatosan kommunikálni meglehetősen nehéz. Mindannyian, így én is, többnyire mások értékes gondolataiból táplálkozunk. Különösen a tageszervezetek szintjén. Ott kell elérnünk, hogy egyre többen legyünk, minél többen azonosuljanak, vonzódjanak a céljainkhoz. A szolgálati járandóságosok körében is van keresnivalónk és az aktív szerepvállalók körében is, mint amilyen én is vagyok. Ebben a kérdésben szeretném

nelmi eseményekhez kapcsoltuk. Befejező gondolatként szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a jövő legfontosabb feladata a katonagenerációk fokozott bevonása a szervezet tevékenységébe, kiemelt figyelmet fordítva a nyugállományú katonák mellett a hivatásos, a szerződéses állomány, a szolgálati járadékosok, a Ludovika Zászlóalj és az altiszti akadémia irányába, mivel a fő célkitűzésnek ma is annak kell lenni, ami az első KNT célkitűzése volt. A katonagenerációk közötti együttműködés erősítése, a katonai hagyományok ápolása.

Gondoskodás és együttműködés

A katonanemzedéki találkozó résztvevői, a sokszínű, mozgalmas programok során, meghallgathatták – többek mellett – Vanyúr Tibor ezredesnek, a MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság parancsnokának előadását is. Az alábbiakban elolvashatják az előadás rövidített, szerkesztett változatát.

Az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság parancsnokaként, pályafutásom során először találkoztam testközelből és felelősséggel a nyugállományúakról történő gondoskodással, a szociális érdekvédelemmel. 2011-ben egy szép, de nehéz feladatot vettem át elődeimtől, mégsem voltam bizonytalan egy percig sem abban, hogy helyt fogunk állni az új szervezeti keretek között is. Ennek a magabiztosságnak a fő oka az volt, hogy a parancsnokság megalakításakor személyesen beszéltem az összes kollégámmal, és már akkor látszott, hogy a szociális gondoskodási körbe tartozóknak (a továbbiakban: nyugállományúaknak) egy nagyon felkészült csapat fogja a gondját viselni. Az elmúlt 5 év alatt változtak a szabályozók (nem csak a honvédelemmel kapcsolatosak), melyek befolyásolták a tevékenységünket, a nyugállományúak jogállását és a gondoskodás lehetőségeit, valamint nem utolsósorban a honvédséghez kötődő civil szervezetek működését. Ebben a dinamikus változó jogi és társadalmi környezetben egyetlen reálisan megvalósítható célként azt tűztük ki magunk elé, hogy a jogelőd szervezetek által korábban végrehajtott gondoskodás színvonala ne romoljon. Tekintettel az előzőekben vázolt külső tényezőkre, illetve a gondoskodást biztosító állomány létszámára, az is nyilvánvaló volt, hogy a kitűzött cél eléréséhez együttműködő partnerekre van szükségünk. Ezt a segít-

séget két irányból is megkaptuk. Az egyik lehetőséget, melyet véleményem szerint jó érzékkel használtunk fel, az önkéntes tartalékos rendszer nyújtotta. A parancsnoksághoz szerződtetett tartalékosokat a tényleges szolgálatuk során számos feladatba bevontuk, a sírhelyek hozzátartozóknak történő átadásától egészen a látogatások végrehajtásáig. Tekintettel az önkéntes tartalékos állomány többségének katonai tapasztalataira és életkorára, az érdekvédelmi feladatokban történő részvételt aktív vállalták és vállalják. A segítség másik iránya a parancsnokság és a nyugállományúakat tömörítő szervezetek között, már mondhatjuk, hogy hagyományosan működik. A kapcsolat területi (megyei) szinten és az országos ernyőszervezetekkel egyaránt jó, természetesen sok befolyásoló tényezővel.

Talán a legfontosabb, hogy a nyugállományúak és így a nyugdíjasszervezetek tagságának átlagéletkora egyre magasabb. Ebben a tendenciában a közeljövőben sem lesz változás, hiszen a nyugdíjszabályok legutóbbi változásai miatt a honvédségből egyelőre nem lesz nagy létszámú nyugdíj miatti kiáramlás, utánpótlás. Az átlagéletkor emelkedése kihatással van a nyugállomány egészségi és szociális helyzetére, és természetesen a nyugdíjasszervezetekben kifejtett aktivitásra is. E tendenciák ellenére kézzelfogható segítséget kaptunk, melynek fő területei a látogatás és a kegyeleti beszédmondás. Ez utóbbira már csak azért is szükség van, mert a kegyeleti eljárások száma évről évre meghaladja a hétszázat.

Az egyre bonyolultabb szabályok ellenére komoly segítséget nyújtanak a parancsnokság központjai és irodái a nyugdíjasszervezetek rendezvényei lebonyolításához. Mi magunk is évente, minden megyében megszervezzük a hadkiegészítő parancsnokságokon és a

jogutód nélkül megszűnt szervezeteknél szolgált nyugállományúak összejövételét. Szintén évente megrendezzük a volt hadkiegészítő parancsnokok találkozóját. Akkurátusan végezzük a kerek születésnaposok köszöntését, amelynek keretében több százéves bajtársunkat is sikerült meglepnünk egy kis figyelmességgel és gondoskodással.

Az együttműködés területei között időről időre, változó intenzitással szerepel az ifjúság honvédelmi nevelésével kapcsolatos tevékenység, új elemként pedig a hadisírgondozás is megjelent. Ezek a feladatok egyaránt lehetőséget nyújtanak az egyénekkel és a nyugdíjasszervezetekkel történő hasznos együttműködésre, valamint a honvédelem ügyének közös népszerűsítésére.

Már a szociális gondoskodási körbe tartozók is tudják, hogy a honvédségen belül ismét szervezeti változások zajlanak. Több kérdést kaptunk az elmúlt időszakban, hogy milyen mértékben érintik a változások a nyugállományúakról történő gondoskodást és a nyugdíjasszervezetekkel történő együttműködést. Nos, a Magyar Honvédség Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság változatlan feladatrendszerrel az MH Hadkiegészítő, Felkészítő és Kiképző Parancsnokság (székhelye Budapest) szolgálati alárendeltségébe került. A nyugdíjasok és az őket tömörítő szervezetek irányába nyújtott szociális és egyéb támogató szolgáltatások a továbbiakban is zökkenőmentesek lesznek. Az új parancsnokság – tekintettel szerteágazó feladatrendszerére – fontos szerepet fog betölteni a honvédség és a társadalom kapcsolatának erősítésében, az ifjúság honvédelmi nevelésében, a hadisírgondozásban és az önkéntes tartalékos rendszer fejlesztésében és működtetésében. Mindezeknek megfelelően a magasabb szintű parancsnokság az eddig elért eredményeket és kapcsolatokat erősítve új irányokat szabhat, amelyek várhatóan pozitívan befolyásolják a szociális gondoskodás fontos és rendkívül szennitív feladatrendszerét is.

A közelmúltban az a megtiszteltetés ért, hogy részt vehettem a XXV. Katonanemzedéki Találkozón. Ma már természetesen és magabiztosan mozgok ebben a – mondhatom – baráti körben. Idősebb bajtársaim mindig kihasználják a találkozást, hogy néhány jó szóval dicsérjék az érdekükben a megyeszékhelyeken dolgozó kollégáimat. Mivel le-

hetőségem volt szólni is a résztvevőkhöz, ebben az írásban is szeretném nyomatékosítani az ott elmondottakat, erősíteni szeretném a nyugdíjasszervezetekkel az együttműködést a már említett területeken. A cél nem más, mint hogy eljussunk minden gondoskodási körbe tartozóhoz, legyen ismeretünk élethelyzetéről, hogy tudjunk segíteni, ha szükség van rá, valóban eljusson minden érdekelthez, hogy ránk mindig számíthatnak.

VANYUR TIBOR EZREDES
PARANCSNOK

Régiók és katonanemzedékek

A katonanemzedéki találkozó előadóiak sorában találkozhattunk Tóth Sándor ny. ezredessel is, aki nem kisebb feladatra vállalkozott, mint hogy rávilágítson a nemzedékek és régiók együttműködési lehetőségeire. Az alábbiakban az előadás szerkesztett, rövidített változatát olvashatják.

A régiók létrejöttét praktikus okok indokolták. Gyarapodott a szervezetek száma, létszáma, s az irányítás hatékonysága követelte meg a szövetség vezető testületei, a küldöttgyűlés, választmány, elnökség és a tagszervezetek közé beiktatni a három megyét összefogó régiókat, egy-egy régióvezetővel. Ez a jellemző, ami alól kivétel a Dél-alföldi Régió, amelyet választott testület irányít.

Szövetségünk életét meghatározó alapszabályainkban a régióvezetők számára egyetlen alkalommal sem foglalmaztak meg olyan elvárást, amely alapján tennivalóik lennének a katonanemzedékek kapcsolatainak alakításában. Amiről beszámolhatok, az egy-egy

a javaslataimat megtenni, és további, reményeim szerint hasznos együttműködésemet felajánlani.

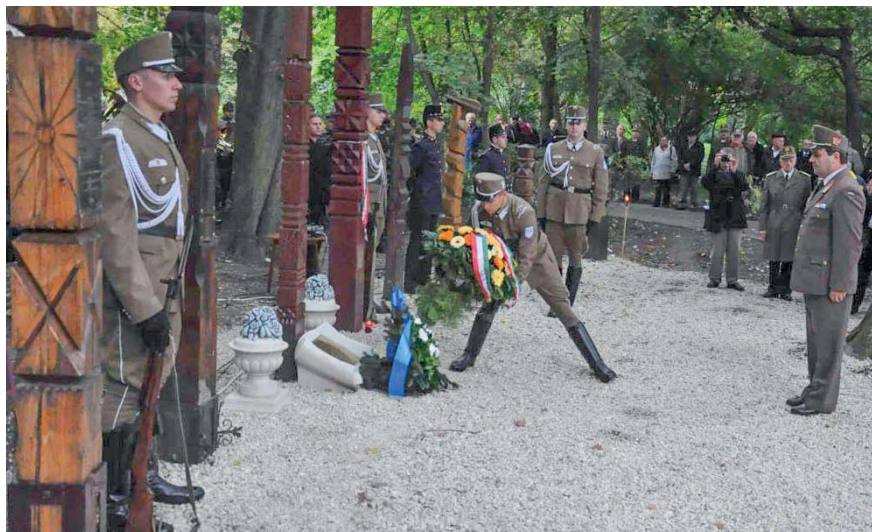
HAZUGA KÁROLY NY. ALTÁBORNAGY:

A megújulási törekvéseket, a nemzedékek újszerű kapcsolatainak kiépítését szorgalmazta hozzászólásában a BEOSZ elnöke. Mint elmondta, a sokszor ismételt dolgok egy idő után sematikussá, unalmassá válnak és elfedik a kitörési pontokat, a megújulás

lehetőségeit. A 25 éves évforduló nem csupán egy ünnepi pillanatot jelent, hanem figyelmeztetés is a változtatásra, a megújulásra. A negyed évszázad sok változást hozott. Ma már nem lehet úgy gondolkodni, mint annak előtte, hiszen új nemzedékek nőttek fel, a régiók pedig örökre elköszöntek. 25 éve beszélünk a nemzedékek összefogásáról, de amiről mindig sokat-sokat beszélünk, az egy idő után kezd unalmassá válni, kiürülni, amiből nehéz kirántani – mondta a tábornok. Próbáljunk egy másik irányt találni, nyilván megtartva azokat az alapokat, amelyeket elődeink létrehoztak, de hozzátéve azokat az új dolgokat, amiket mi és a fiatalabb generációk szeretnének látni ebben a szervezetben. Ilyen kezdeményezésnek szántuk Tóth Sándor ny. ezredes előadását a régiók és a fiatalok kapcsolatrendszerének alakulásáról. Remélem, gondolatébresztő volt. A siker egyénenként rajtunk múlik. Nem csupán azokon, akik most részt vesznek a találkozón, hanem a 30 egynehány ezer emberen. Az elnök hozzátette azt is, hogy természetesen a világon olyan nem volt még, hogy mindenkit, aki egy adott társadalmi csoporthoz tartozik meg lehet szólítani,

de törekedni kell rá. Új elnökként azzal bombáznak, hogy mi lesz a létszámmal, mi lesz a tagsággal, a korösszetétel milyen? 75 év az átlagéletkora a Szövetségbe tartozó egyesületeknek. Ez sok szempontból magas, és főleg azért, mert vannak korlátai a kornak, fizikális és sajnos szellemi is a munkában, a teherbírásban és nagyon sok másban. Szeretnénk újítani és az újítás szándéka vezérel mindig mindenkit, amikor e témában bármilyen fórumon hozzászól vagy megszólal. Örülök, hogy közöttünk vannak az aktív katonák, mert BEOSZ-elnökként azzal szembesülök, hogy nem tudják mit jelent a BEOSZ. Tehát bátran mondjuk ki, hogy ez egy Szövetség, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége. Nyíltan merjék kimondani, hogy ez egy élő szervezet, amelynek a fonásága az, hogy tulajdonképpen az aktív katonák szervezete, csak még nem tudják, hogy az övék. Ez majd csak akkor tudatosul, amikor a mi helyzetünkbe, vagy a mi sorsunkra jutnak, és akkor csodálkozva körülnéznek, hogy jó, hát van ilyen is? Biztos vagyok abban, hogy pár év múlva megfordul ez a gondolkodás, mert azt fogják mondani, hogy én mégiscsak katona vagyok, katona voltam, és azért jó lenne találkozni azokkal, akik ugyanúgy hordták az egyenruhát, egyazon cél érdekében. Nem akarok nagyon pátoszos szavakat mondani, de tudjátok, hogy mire gondolok. Bízom abban, hogy a fogyas megáll, az utánpótlás pedig jelentkezni fog. És ha ez nem is következik be minden egyesületnél, mert az fizikailag lehetetlen, hogy arányaiban elosztva az új tagokból mindenhová jusson, az sem lesz tragédia. Az érdeklődőknek időt kell adni arra, hogy átgondolhassák, mit jelent nekik a honvédség, mit jelent a honvédelem ügye, mit jelent a bajtársiasság, és úgy gondolom, hogy ezek a kollégáink megtalálják az egyesületeket. Amit nekünk tennünk kell – és most személy szerint magamra is gondolok – mindenütt népszerűsíteni kell a szervezetünket, jó értelemben lobbizni kell az egyesületekért. El kell érniük a nagyobb ismertséget, hogy mindenütt, mindenki tudja meg, mi az a BEOSZ, és miként működnek az egyesületek. Megígérhetem, hogy amit e téren tudok, mindenképpen szeretném továbbvinni. A 25. Katonanemzedéki Találkozó ma befejeződik, de nyilván lesz 26. Katonanemzedéki Találkozó és több is. A vezérezredes úrral hosszan beszélgettünk erről az elmúlt napokban, aki úgy nyilatkozott, hogy ezt a rendezvényt tovább kell vinni, tehát lesz katonanemzedéki találkozó, amíg lesz Szövetség.

régióvezető kreativitásának, katonai-vezetői tapasztalatának, a közösségekben rejlő lehetőségek felismerésének, a felelős tenni akarásnak a megnyilvánulásai, a szövetség megőrzendő, továbbfejlesztésre érdemes értékei, követhető példái.

Szövetségünk tagszervezetei önálló jogi személyiségű civil szervezetek. Sokszínűségükben közös a honvédelmi ágazathoz tartozás, s egy-egy közösségben megtalálhatók az aktív, a nyugállományú és a tartalékos katonák. Közhasznú szervezeteinkben a törvény sem engedi meg, hogy kizárjuk a civileket. Vannak közöttünk megszűnt fegyveres erőkhöz tartozó határőrök, rendvédelmiel, így rendőrök, polgári védelmisek, a büntetés- végrehajtásban és az állambiztonság területén dolgozók is, NAV-osok, polgárőrök, hegyőrök és csendőrök. Ahány szervezetünk van, az annyiféle.

E felsorolásból is kitűnik, hogy ilyen heterogén, sokszínű szervezetben nem lehet követelmény a katonanemzedékek együttélésének formális keretek közé szorítása, már csak azért sem, mert nem mindenki katona. Azonban mint minden területen, itt is vannak kivételek.

A Dél-alföldi Régió kiemelkedő szerepe ezen a területen több ok eredménye. Én ezek közül csak Deli József ny. ezredes, régióvezető szerepét emelném ki. Az ő érdeme, hogy a régió a többiekhez viszonyított előnyösebb helyzetű a közösség, a katonanemzedékek békés egymás mellett élésének javára kamatoztatta. Tiszta tekintélyen alapuló kapcsolatrendszere, vezetői-pedagógiai tapasztalatai, tenniakarása sok máig élő rendezvényt alapozott meg, amelyek az idők folyamán hagyományossá szervesültek. Bajtársi találkozó, kistérségi bajtársi találkozó, katonaözvegyek

és özvegy katonák találkozója, idősök napja, hősök napja, fegyvernemi régiós rendezvények, összevont továbbképző és egészségmegőrző tréningek formájában.

Deli József példamutató tettei inspirálták az Észak-alföldi Régió vezetőjét is, hogy a sokszínű, eltérő szocializációs folyamatokon átment szervezetekben megtalálja a közös nevezőt, a katonanemzedékek egymásra találásának a lehetséges formáit. Mi ezt a sport területén találtuk meg. Maximalista volt az az elgondolás, hogy a régió minden szervezete vállalon fel egy-egy régiós szintű rendezvényt. A kezdeti nehézségek után honosodott meg a régióban négy esemény, a miskolci borverseny, a BIBE által szervezett hajdúhadházi löverseny, a Nyíri Honvéd nyíregyházi tekeversenye és a nyírbátori határőrök előbb bowling-, majd 2016-tól főzőversenye.

E régióban is és más régiókban is fellelhetők a szövetségi érdekű rendezvények. Ilyenek voltak a nyíregyházi ulti és sakkverseny, a budapesti löverseny, és a marcali dalostalálkozó.

A Nyugat-dunántúli Régióban a nemzetközi kispuska-löversenyek és a különböző fegyvernemek védőszentjeihez kapcsolódó rendezvények jelentik az összetartó erőt.

Amint a fentiekből is kitűnik, a katonanemzedékek régiós szintű találkozóinak motorjai, kovászái a régióvezetők. Egy-egy régió objektív és szubjektív feltételrendszeréből születtek a szövetség egészét színesítő spontán kezdeményezések, amelyek az idők folyamán hagyománnyá váltak.

A katonanemzedékek kapcsolatát korábban is és most is sok tényező akadályozza, illetve segíti. Nem kedveznek a

generációk szocializációjában meglévő különbségek, sem a nyugállományúak körében, sem az egyes állománykategóriák között. A rendszerből való kikerülés gyökérvessztéssel párosult, a társadalmi szerepvállalások lehetőségei megszűntek, az aktív állomány passzivitása fokozódott, de hiányzott a kezdeményező-készség is.

A 25 éve megrendezett találkozónak a rendszerváltás kivételes pillanatában születtek. A mai generációk egymás iránti tiszteletét erősíthetik: a humánus katonai vezetői magatartás; a szervezethez tartozás érzésének intézményes formái (nyugdíjas-találkozó, katonai szervezetek évforduló, az elesettekről, özvegyekről való gondoskodás, a látogatások stb.).

Mi is sokat tehetünk és teszünk, de teszünk-e eleget a szervezethez (honvédség, szövetség, régiók, tagszervezetek) tartozás érzésének fenntartásáért? 25 éve tart a katonanemzedéki találkozók sora. Adományozunk katonák példaképe díjakat, létesítünk emlékhelyeket, szervezünk konferenciákat és más rendezvényeket. Keresnünk kell az egymásra találás új útjait. Más volt a VSZ és más a NATO szervezetében dolgozni. A ma katonája járja a világot, nyelveket tud, informatikai ismeretei naprakészek, s mások a közösségi létformái, mint a régebbi generációknak.

Úgy gondolom, hogy a katona, a rendvédelmi nagyapák, apák és gyermekek nemzedékeinek együttélésében új formákra módszerekre van szükség. Ami közös volt és ma is az, a haza s annak védelme. Az új azonban csak az aktív és nyugállományú katona közös akaratából s egyáltalán párbeszédéből születhet.

TÓTH SÁNDOR NY. EZREDES

Példás összefogás

A BEOSZ a XXV. Katonanemzedékek Találkozóját az MH Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központban rendezte meg. A rendezvény eszmeiségével egyetértve, annak fontosságát megértve a felkért állami vezetők elválták a fővédnöki, illetve védnöki tisztséget. A közreműködésre felkért alakulatok parancsnokai támogatásának köszönhetően ezen a rendezvényen az aktív, a nyugdíjas, altiszt és tisztjelölt-, a szerződéses és a közalkalmazotti állomány közösen tapsolhatott a világbajnokságot nyert ejtőernyős csapat tagjainak, a Különleges Díszelgő Csoport zenés alakí bemutatójának, a veszprémi Légierő Zenekar térzenéjének. A felkért előadók, bemutatók,

könyvbemutatók résztvevői nagymértékben hozzájárultak a jubileumi találkozó sikeréhez. Áldozatvállalásukért, minőségi munkájukért ezúton fejezzük ki köszönetünket.

Külön köszönet illeti azon civil szervezetek vezetőit, akik önzetlenül segítettek munkánkat, támogatást nyújtottak Szövetségünk részére: Nemzeti Együttműködési Alap, Magyar Védelmiipari Szövetség, Gamma Zrt., Honvéd Kossuth Lövész Klub (Szentendre), Honvéd Zrínyi Sport Egyesület (Budapest), Tercia-Print Nyomda, Papp Serleg (Budapest), Bognár Vin Kft. (Kiskőrös).

Ez az összefogás is a találkozó lemondatához hűen a „Kézfogás a Hon Védelméért” jegyében valósult meg.

ESKÜDT LAJOS NY. EZREDES,
ELNÖKHELYETTES

BAJTÁRSI EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

Közérdekű társadalmi szervezet

Alapítva: 1990.02.27. Cím: 1087 Budapest, Kerepesi u. 29/b.

Telefon/Fax: 06-1-210-7513, HM: 06-1-474-1111 / 26-846, 26-847

Mobil: elnök: 06-30-515-1591; elnökhelyettes: 06-30-648-3540

E-mail: beosz.iroda@gmail.com

Adószám: 19021959-1-42

Bankszámlaszám: 11705008-20411323

NYÍLT LEVÉL

a határon szolgálatot teljesítő állományhoz

Tisztelt Bajtársnők/Bajtársak!

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége által szervezett XXV. Katonanemzedéki Találkozó résztvevői nyílt levéllel fordulnak a határon szolgálatot teljesítők felé:

A mai napok aktualitását a világ sajnálatos eseményei adják. A menekültek irányába megnyilvánuló egyértelmű szolidaritás mellett elfogadottan szükségessé vált határaink és ezzel együtt Európa határainak is megvédése, a terrorizmus kockázatának minimálisra csökkentése.

A határvédelem biztosítása új feladatokat jelentett a hon- és rendészeti feladatot ellátó állomány számára. Ez jelentős erőfeszítéseket követelt és követel a határainkon szolgálatot teljesítőktől, megértést és türelmet a családoktól.

A katonanemzedéki találkozó résztvevői nevében szeretnénk kifejezni tiszteletünket és szolidaritásunkat!

Tiszteljük és átérezzük az Önök áldozatos munkájának nehézségeit.

A haza iránti elkötelezettség, a honvédelem érdekei összekötnék bennünket. Gondolatban – mi nyugállományú katonák is - ott vagyunk Önökkel, fejet hajtunk a haza érdekében folytatott szolgálatuk előtt, amelyet most a határainknál látnak el sokszor nehéz, mostoha körülmények között, kitéve az időjárás szeszélyeinek is.

Biztosak vagyunk, hogy ebben a nehéz helyzetben, az embert próbáló feladatok végrehajtása során is helytállnak, bizonyítják a hazájuk iránt érzett szeretetüket.

Ehhez kívánunk a katonanemzedéki találkozó minden résztvevője nevében sok sikert, eredményes feladat teljesítést.

Balatonakarattya, 2016. október 19.-én

Köszönettel és tisztelettel:

Hazuga Károly ny. altábornagy
a Bajtársi Egyesületek Országos
Szövetségének elnöke

EGÉSZSÉGÜGYI FÓRUM

A közelmúltban ismét a Honvédkórházban jártak a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület tagjai, akik számára dr. Kiss Róbert Gábor, a kardiológiai osztály osztályvezető főorvosa tartott előadást.

A főorvos elmondta: a halálesetek több mint fele kardiológiai betegségek miatt következik be, viszont az időben felismert kardiológiai betegség nagyon jól kezelhető, teljes mértékben karban tartható. Például az időben diagnosztizált érszűkülettel akár 25 év túlélés is lehetséges. Azonban a kardiológiai betegségek jelentős hányadának születéskori hajlam-faktora is van, ilyen például a koleszterinszint. A főorvos hangsúlyozta: a koleszterinszint megfelelő értéken tartásához nagyon fontos a rendszeres mozgás és a helyes táplálkozás. Utóbbinál – a koleszterinszint magas értéke esetében – oda kell figyelni az állati belsőségek, valamint a bőrök és felvágottak, illetve a tojássárgája fogyasztásának mértékére. A főorvos hozzátette azt is, hogy a kardiológiai betegségek másik legnagyobb kockázati faktora a túlsúly.

Az előadáson elhangzott: a kardiológiai betegségek elkerülése érdekében a hölgyeknél napi egy, a férfiaknál akár napi két pohár bor étkezés utáni elfogyasztása is ajánlott. Kiderült az is, hogy a koleszterin, a vércukor és a vérnyomásbetegség csak napi gyógyszeres ellátással tartható karban.

A főorvos tájékoztatta az érdeklődőket arról is, hogy a kor tudományos-technikai eredményeinek köszönhetően ma már kitűnő, beültethető pacemaker és defibrillációs eszközök léteznek a kardiológiai betegségek kezelésére.

A rendezvény végén Szekeres István nyugállományú dandártábornok, az egyesület elnöke emléklappal köszöntö meg az alapos konzultációs tevékenységet.

FOTÓ: BALASSI BÁLINT BAJTÁRSI EGYESÜLET

EGYENRUHA-K

Sisakokat, zubbonyokat, különböző felszerelési tárgyakat tekinthetnek meg mindazon érdeklődők, akik a Lenti Művelődési Központ épületébe látogatnak el az elkövetkező napokban.

A kiállításra ellátogató érdeklődők kronologikus sorrendben követhetik végig a rövid idő alatt végbemenő változásokat a kihelyezett szemléltető eszközök segítségével. A laikusok számára is megállapítható, hogy a ki-

FOGADÓNAP

A HM KIKNYP 1. Katonai Igazgatási Központ munkatársai a szentendrei Kossuth Lajos Nyugdíjasklubbal közös szervezésben, az MH Altiszi Akadémia nőtlenek szállóján kihelyezett fogadónapot tartottak. Szabó Tünde őrnagy vezetésével a központ munkatársai helyben intézték azon adminisztrációs feladatokat, melyekért egyébként Budapestre kellett volna utazniuk az érintetteknek.

Többek között az MH Egészségügyi Központ szolgáltatásainak hozzátartozói jogon történő igénybevételeire szóló igazolásokat adtak ki.

A pihenésre, kikapcsolódásra vágyók beadhatták üdülési igényeiket.

Az adminisztratív feladatok intézése mellett lehetőség nyílt a tagok és igényjogosultak részéről felmerülő

ÁLLÍTÁS LENTIBEN

egészítők közül a Bocskai-sapka képviseltette magát legtovább az akkori katonák ruhatárában, azonban helyét

az 1950-es években fokozatosan átvette a szovjet csapatok körében népszerű tányersapka. A kiállított kollekció legérde-

kesebb darabjai közé tartozik egy 49M mintájú légvédelmi tüzér törzsőrmesteri egyenruha, amelyhez hasonló manapság szinte lehetetlen épségben fellelni.

Berke András igen komoly kutatómunkát végzett a korabeli öltözködési szabályzók, illetve más egyéb források áttekintésével. Nyitóbeszédében hangsúlyozta: múltunk tárgyainak megőrzésével közelebb kerülhetünk történelmünk megismeréséhez.

kérdések megválaszolására, egyedi ügyek intézésére is. A háttérben, a várakozás percei lehetőséget adtak egy kis érdeklődésre az érkezők hogyléte iránt, tájékozódásra, beszélgetésre azok között is, akik egyébként nem rendszeres látogatói a nyugdíjasklub rendezvényeinek.

A nap folyamán 70 fő ügyét sikerült maradéktalanul elintézni.

E jelentős szám is igazolja a kihe-lyezett fogadónap megszervezésének szükségességét és egyben gondos előkészítettségét is. Az adminisztratív ügyek intézése közben lehetőség nyílt hat nyugállományú meglátogatására is.

A szervezők és a résztvevők is elégedetten zárhatták a napot, kulturáltan, hatékonyan sikerült megoldani a feladatokat. Jól éltünk a lehetőségekkel.

Köszönet illeti a központ vezetőit, munkatársait! Szeretettel várjuk őket a klubunk többi rendezvényén is.

KOSSUTH LAJOS NYUGDÍJASKLUB VEZETŐSÉGE

„ÖRÖKRE ADÓSAI VAGYUNK 1956-NAK”

1956 fénye ott volt bennünk a diktatúra évtizedei alatt is, ma pedig újra, mindennél fényesebben ragyog a 60. évfordulón – hangzott el a Honvédelmi Minisztérium által a tárcával és a haderővel együttműködő társadalmi szervezetek részére rendezett központi ünnepségen. Vargha Tamás, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, miniszterhelyettes köszöntötte nemzeti ünnepünk, október 23-a alkalmából a honvédséggel együttműködő társadalmi szervezetek képviselőit a Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központban. A rendezvényen részt vett – mások mellett – dr. Orosz Zoltán altábornagy, Honvéd Vezérkar főnök helyettes és Gyenes Judith, Maléter Pál özvegye is.

FOTÓ: KRASZNAI-NEHREBECZKY MÁRIA

BUDAPEST

„A soroksáriak heroikus kitartására és önfeláldozására nem lehet és nem is szabad megpróbálni jelzőket találni, csupán megemlékezni, és soha el nem felejtani az itt élők hősiességét, hitét és bátorságát” – mondta az MH Logisztikai Központ október 21-én megrendezett ünnepi állománygyűlésén Baráth István dandártábornok, parancsnok. A helyi események közül felidézte a Timót utcai fegyverraktár kiürítését és a Juta-dombi csatát.

DEBRECEN

Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár ünnepi állománygyűlésén Legoza Bálint őrnagy, a 39. Lövészszázalój megbízott parancsnoka hangsúlyozta: „Október 23-a a legfiatalabb ünnepünk, csak 1991-től emelkedett hivatalosan is ünnepeink sorába.” Hozzátette: 1956. október 23-án szinte egy emberként fogott össze az ország egy közös ügy érdekében. Ez a közös ügy – hasonlóan a '48-as eszmékhez – a szabadság, a függetlenség kivívása volt a méltóságban élő ember életért.

HÓDMEZŐVÁSÁRHELY

Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár hódmezővásárhelyi laktanyájában megrendezett ünnepi állománygyűlésen az egyszerű, hétköznapi emberekkel hősökké váló forradalmárokról emlékező ünnepi beszédében Schleisz Ferenc őrnagy elmondta: 60 évvel ezelőtt felszínre tört a magyarságot mindig is jellemző szabadságvágy, és a nép saját kezébe vette sorsa irányítását. Bár a körülmények kedvezőtlen alakulása miatt, a nemzeti egység hiányában és határozott nyugati fellépés híján a forradalom elbukott, annak hatását semmi és senki nem tudta legyőzni.

A halott katona nem ellenség

Az elhunyt katonahősökre emlékeztek október 26-án, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum díszudvarán. A halottak napja alkalmából rendezett kegyeleti gyertyagyújtáson dr. Benkő Tibor vezérezredes azt kérte az egybegyűltektől, hogy ne csak a XX. században, hanem a mai korban elesettekre is emlékezzenek.

A Honvéd Vezérkar főnök kiemelte, hogy a lélekharang az ünnepségen azokért szólt, akik hősi halált haltak hazájuk szolgálatában. A lélekharangnak a liturgiában hárm

szerepe van – mutatott rá –, hiszen egyrészt arra figyelmezteti a híveket, hogy valaki haldoklik, vagy a haláleset tényét jelzi, illetve imára szólítja a nyáját. „Azok, akik feláldozták az életüket nélkülözték a lélekharang hangját” – mondta, hozzáfűzve, hogy szeretteik sem lehettek velük a végzetes pillanatban.

A vezérezredes szavai szerint a halott katona nem ellenség többé, és mindent meg kell tenni, hogy az ország és a világ polgárai békében élhessenek. A rendezvény végén az egybegyűlteket elhelyezték a kegyelet gyertyáit és mécseseit a múzeum udvarán lévő emlékműnél.

FOTÓ: RÁCZ TÜNDE

Perkupai emlékezés

A Perkupán elesett magyar és román katonák emlékművénél az emlékezés koszorúit közösen helyezte el Románia magyarországi nagykövete és katonai attaséja, a község polgármestere és képviselő-testülete, valamint a katonai hagyományokat ápoló Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület.

Halottak napja Ostffyasszonyfán

Az Osztrák–Magyar Monarchia első világháborús ostffyasszonyfai hadifogoly-temetőjében katonai tiszteletadással a halottak napja alkalmából ünnepi megemlékezést tartottak.

A megjelenteket Vitéz Lovag Szlama József és dr. Andor Ferenc ny. igazgató köszöntötte.

Ady Endre Krónikás ének 1918-ból versét Pap Melinda sza-

valta el. A táborban 1915 és 1918 között több mint százezer olasz, orosz, szerb és román katona volt fogságban. Több mint tízezeren közülük nem érték meg a szabadulást, a hadifogolytábor temetője lett a végső nyughelyük.

A megemlékezést koszorúzás követte

LÁSZLÓ ATTILA NY. ALEZREDES
RÉGIÓVEZETŐ

Szentendrei megemlékezés

Az MH Altiszti Akadémia ünnepi állománygyűlése előtt – a hagyományokhoz híven – Mecséri János emléktáblájánál tisztelgett az alakulat kiképző osztályának állománya. Az osztály éppen tíz évvel ezelőtt vette fel a posztumusz altábornagy nevét.

Határőr emlékezés

Bensőséges ünnepség keretében emlékeztek határőr halottaikra a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesület tagjai, valamint a rendőrség állományában ma is aktív szolgálatot teljesítő volt határőrök. Janovics János egyesületi elnök ünnepi beszédében hangsúlyozta, hogy nemcsak emlékezünk, hanem tisztelgünk is tetteik és életútjuk előtt. Ismerve és ismeretlenül is összeköt bennünket a bajtársiasság és sorsközösség, a határok őrizetére, az ország szuverenitásának biztosítására irányuló olthatatlan tetterekészség.

A nyugdíjas-egyesület által állított kopjafánál koszorút helyezett el Németh Attila, Nyírbátor város alpolgármestere. Megkoszorúzták az emlékhelyet: a megyei rendőr-főkapitányság képviselőjében Tóth Zoltán alezredes, a nyírbátori rendőrkapitány megbízásából Posta Krisztián százados, a csengeri, kölcsei, záhonyi és nyírbátori határrendészeti kirendeltségek képviselői, valamint a határőr nyugdíjas egyesület delegációja is.

VINCZE ISTVÁN

CSENDES EMLÉKEZET...

Kedves Olvasóink bizonyára emlékeznek a közel egy évvel ezelőtti hírlevélünkben megjelent „Árvák karácsonya” című cikkünkre. Ebben a cikkben utaltunk arra, hogy szeretnénk Nemes Krisztián százados úr árván maradt családját közelebbről megismertetni Önökkel. A családdal megbeszéltük, hogy a húsvéti ünnepek előtti napokban felkerekednek és eljönnek az otthonomba, ahol nyugodt körülmények között beszélgethetünk, ismerkedhetünk, és emlékezhetünk. Ők elfogadták a meghívásom, így azután sütés-főzés...és a szívem mélyén „meglapuló” szeretet érzésével vártam Edinát és a három lurkót.

Ebéd után leültünk, és belevágtunk fő programunkba: egy csendes, meghitt beszélgetésbe.

– **Edinám, kérlek, mesélj röviden magatokról, hogyan telnek a hétköznapiak, hogyan élitek az életeteket a párod segítségével nélkül?**

– Azt hiszem, hasonlóan élünk, mint minden család általában, ahol apa-anya együtt nevelik fel gyermekeiket. Dominik, a legidősebb fiúnk nagyon sok segítséget nyújtott és nyújt a mai napig is a mindennapok munkái-

végez. A mi végzetünk az lett, hogy egyedül maradtunk...

– **Edinám, fel lehet készülni arra, hogy a családfő helyett egyszer csak egy szörnyű hír érkezik? És ez a hír röviden, tömören tudatja: Nincs tovább!**

– Az eszünkkel felkészültünk rá, hiszen tudtuk, bármikor bármi megtörténhet. Ám a szívünk bizony egészen másképpen működik...olyan fájdalmat képes érezni, amit még az idő sem képes be-

gyógyítani, csupán enyhíteni.

– **Tudom, hogy kemény a kérdés, de engedd meg kérlek, hogy mégis feltegyem: milyen emléked fűz az utolsó találkozáshoz?**

– Gyakran emlékszem vissza az utolsó együtt töltött éjszakánkra. Krisztián gyengédebb volt, mint valaha. Mindig búcsúzott, amikor elment, ám ez a búcsú valamiért más volt. Ő talán már akkor érezte, hogy soha többé nem jön vissza hozzánk. Az utolsó pillanatban ezt az érzését ki is mondta. Csendesen így szólt: „Ha valami miatt mégsem tudnék hozzátok visszajönni, kérlek, vigyázz a fiúkra, és nagyon vigyázz Kittyre, a gyönyörű babámra. Tudom, érzem, érzékeny tünemény lesz, igazi kis tündér. Kérlek, vigyázz majd rájuk helyettem is ...vigyázzatok majd egymásra. És ha megjelenik

ban. Adrián, a kisebbik fiúcskánk igyekszik komolyan venni a tanulás és a futball terén nyújtott teljesítményét is. Hinni tud abban, hogy édesapja így is büszke rá, bár nem lehet közöttünk. És hát Kitty... már két hónaposan is Ő volt édesapja kis kedvence. Talán még a szívük is egyszerre dobbant.

– **Megkérhetlek, hogy mesélj néhány mondatot kettőtök kapcsolatáról?**

Krisztiánnal őszintén szerettük egymást. Nem azzal a lángoló, mindent elsöpítő szerelemmel, ami az idő múlásával legtöbbször csupán romhalmazzá hagy maga után. Mi ketten úgy szerettük egymást, hogy mélyen hittünk abban, a kapcsolatunk egy hosszú életre szól. Ezzel az érzéssel mertük felvállalni a három csodálatos gyermekünket. De hát valahol igaz a mondás: ember tervez, Isten

a ház előtt a tűzoltó autó, tudd, hogy a halálhíremmel érkeztek. De Te légy erős, és ne felejtsd soha el, mindig szeretni foglak Benneteket, mindig, mindörökké. Ám most mennem kell! Katona vagyok, és az eskü kötelezi!” Mikorra szavait felfogtam, már elment. Emlékszem, nagyon nehezen teltek a napok, a hetek. És egyszer csak ott állt az autó a ház előtt. Tudod nagy, vannak érzések, melyeket nem lehet szavakkal elmondani. Mert aki nem élte át, úgysem értené. Aki pedig átélte, annak nem kell róla beszélni.

Edina és mind a három gyerek csendesen emlékezett. Csendesen emlékeztünk nem csupán Krisztiánra, hanem minden katonára és családjára, akiknek hasonló sors jutott. Ám az élet megy tovább, kérlelhetetlenül.

A húsvéti találkozásunk óta még inkább tartjuk egymással a kapcsolatot. Július 12-én, Krisztián halálának nyolcadik évfordulója alkalmából, mint minden évben, koszorúzási ünnepséget rendeztek, melyen én is részt vehettem. Köszönet a kegyeletért, köszönet az árván maradottakról való gondoskodásért. Köszönet mindenért.

MIKUSKA JANKA

A GYERTYA LÁNGJA ÉRTÜK LOBBANT...

A város köztemetőjének szívében felállított kopjafák előtt gyülekeztek a Honvéd Nyugdíjas Klub tagjai. A szabadszállási katonák, és a szabadszállási honvédségi dolgozók emlékére állított az a két kopjafa, melynél koszorúval, gyertyákkal, mécsesekkel és virágokkal emlékeztek a klub tagjai azokra a helyőrségben szolgált, vagy innen elszármazott és elhunyt katonákra, polgári- és közalkalmazottakra, akik életük során, vagy annak egy szakaszában méltón helyálltak és öregbítették a szabadszállási helyőrség hírnevét. Nyugodjatok békében.

MÁRVÁNYTÁBLA A HADOSZTÁLYNAK

A Szabolcsi Honvéd Műszaki Hagyományörző Bajtársi Egyesület már harmadik alkalommal szervezte meg a volt 15. nyíregyházi hadosztály találkozóját, amely ez évben a megalakítás 55. és

a megszűnés 30. évfordulójának megünneplését jelentette. A megemlékező beszédet Tóth Sándor ny. ezredes tartotta, melyben visszaemlékezett a hadosztályra, valamint a Damjanich

laktanyára, és az abban szolgált katonákra. Ez alkalomból egy márványtábla leleplezésére és koszorúzására is sor került. Ezt követően egy bérelt autóbusszal a „volt” Helyőrségi Klubba mentünk, ahol a hadosztályról készült tablókiallítást tekintettük meg.

KOVÁCS JÓZSEF NY. ALEZREDES ELNÖK

ELISMERÉSBEN RÉSZESÜLTEK A NYUGÁLLOMÁNYÚAK

A Honvédelmi Minisztérium idén is ünnepséget rendezett az Idősek Világnapja alkalmából. A Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központban megtartott rendezvényen Lázár-Takács Katalin, a HM Társadalmi Kapcsolatokat Koordináló Főosztály vezetője megköszönte a szépkorúaknak a közösségeikben végzett munkájukat, a honvédelem ügyének támogatását.

A tárca által szervezett ünnepségen a nyugállományúak szervezetei, valamint a honvédelem ügye érdekében huzamos időn át végzett áldozatos munkája, kiemelkedő tevékenysége elismeréseként idén összesen negyvenkét nyugállományú katonára részesült honvédelmi miniszteri, illetve a Honvéd Vezérkar főnök által adományozott elismerésben.

Október elsejét az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) 1991-ben nyilvánította az Idősek Világnapjává.

FOTÓ: KRASZNAI-NEHREBECZKY MÁRIA

IDŐSEK VILÁGNAPJA

Szeptember 29-én Debrecenben – a délutáni lenyugvó nap fényeiben ezer színben tündöklő lombosítú Füredi úti fák mentén kisebb-nagyobb csoportokban érkeztek deres hajú hölgyek és urak a Kossuth-laktanyához, hogy részt vegyenek a Bocskai István Bajtársi Egyesület Idősek Világnapi rendezvényén. Ebben az évben az MH 5. Bocskai István Lövészdandár volt házigazdája a rendezvénynek.

Szentes

Az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezrednél megtartott ünnepi állománygyűlésen Vágvölgyi Zoltán, a városi könyvtár helytörténeti munkatársa elevenítette fel a hatvan évvel ezelőtti történeteket. A rendezvényen Szalai Ferenc szakaszvezető és Nagy Zoltán szakaszvezető emléktárgyat vehetett át azért, mert a „Tekerj a sereggel” rendezvényen megmentették egy ember életét. Az állománygyűlésen 28 szentesi katona vehette át a Migrációs Válsághelyzet Kezeléséért Szolgálati Jelet, tizenegyen pedig más elismeréseket kaptak.

A megjelenteket Szarka János nyugállományú ezredes, az egyesület elnöke köszöntötte, majd a házigazdák nevében Polyák András alezredes, törzsfőnök szólt a jelenlévőkhöz.

Várpalota

Az MH Bakony Harckiképző Központ, valamint a Faller Jenő Szakképző Iskola és Kollégium – a többéves színvonalas együttműködés eredményeként – idén ismét közös rendezvénnyel emlékezett az 1956-os forradalom évfordulójára. Az ünnepi állománygyűlésnek helyet adó Thury-vár rendezvénytermében a műsort Hajdú Levente Kiáltvány című versnek elszavalásával Óvári Blanka nyitotta meg. Ezt követően a Duende Színjátszó Kör „Várpalota második Budapest” című előadása volt megtekinthető.

Beszédében hangsúlyozta, hogy a ma katonáinak feladataik végrehajtása, továbbá a katonaélet hétköznapi során is szükség van a nyugállományúak véleményeire, tapasztalataira.

Ugyanakkor támogatásáról biztosította a nyugállományúakat és családtagjaikat egyesületi életük, programjaik megvalósításában.

Ezt követően elismerések átadására került sor.

Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnoka, a Hajdú-Bihar Megyei Rendőrfőkapitány, az MH KIKNYP. 2. KIK parancsnoka, továbbá a Bocskai István Bajtársi Egyesület elnöke összesen 14 főt részesített elismerésben.

Október 1-én Budapesten, a Stefánia-palotában megrendezett ünnepségen az egyesület négy aktivistáját tüntette ki Magyarország honvédelmi minisztere.

Az elismerések átadása után a Debreceni Honvéd Táncegyüttes „toborzó” táncával kedveskedett az időseknek.

OLÁH LÁSZLÓ NY. ALEZREDES

EMELKEDIK AZ ILLETMÉNY

Emelkedik a legénységi állományba tartozó katonák illetménye – jelentette be dr. Simicskó István honvédelmi miniszter. A tárcavezető a Honvédelmi Minisztériumban tartott sajtótájékoztatóján elmondta: november első napjaiban, tehát az októberi fizetéssel kapja kézhez a munkaerő-piaci pótlékkal kiegészített fizetését a legénységi állomány, vagyis több ezer katona. A miniszter szavai szerint ezzel a lépéssel a legénységi állományt szeretnék még jobban megbecsülni, és azért is szükség volt a plusz illetményre, mert nem szeretnének lemaradni a munkaerő-piaci versenyben. Hozzáfűzte: eddig a legénységi állomány kapta a legkevesebb fizetést a honvédségben.

Dr. Simicskó István elmondta azt is, hogy eddig egy érettségivel rendelkező közkatona alapfizetése bruttó 166 ezer forint lehetett. A munkaerő-piaci pótlék után minden érettségivel rendelkező legénységi állományú katona számára bruttó 220 ezer forintra emelkedik majd

az alapilletmény. Az érettségi vizsgával nem rendelkező közkatona esetében bruttó 180 ezer forintra, örvetű esetében bruttó 190 ezer forintra, a tizedes rendfokozatnál bruttó 200 ezer és szakaszvezetőnél pedig bruttó 220 ezer fo-

rintra emelkedik a legkisebb bér. Kiemelte: a mostani illetménykiegészítés nem érinti az egyéb pótlékokat és a katonai életpályamodellben megkezdett illetményfejlesztést, ezt azokon felül kapják a legénységi állomány tagjai.

A tárcavezető emlékeztetett arra, hogy januárban folytatódik a Magyar Honvédség valamennyi katonájának illetményemelése. A katonai életpályamodell részeként első lépésben 2015 júliusában nőtt a katonák fizetése, akkor átlagosan 30 százalékkal. Ezt követte idén januárban újabb 5 százalékos növekedés, és

2019-ig minden egyes évben újabb 5-5 százalékkal fog nőni a bérük. „Ezzel is szeretnénk megbecsülni a katonáinkat és kiszámítható jövőt biztosítani nekik” – mondta a miniszter.

FOTÓ: DÉVÉNYI VERONIKA

SZÉKESFEHÉRVÁR

Az 1956-os forradalom 60. évfordulója alkalmából tartottak ünnepi állománygyűlést az MH Összhaderőnemi Parancsnokságon (MH ÖHP). Dr. Kelenik József alezredes, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum kiemelt főtisztje ünnepi beszédében méltatta az ünnep jelentőségét, kiemelve, hogy „1956 máig ható példája annak az erőfeszítésnek, amely következtében a nemzet újra fel tudott emelkedni történetének egyik mélypontjától, és ha csak pár napra is, de ki tudta vívni szabadságát.”

NEGYEDSZÁZADOS AZ ÉRDEKEGYEZTETÉS

Sikeres előkészítő tárgyalásokat követően, 1992-ben írták alá azt a dokumentumot, amellyel létrehozták a Honvédségi Érdekegyeztető Tanácsot (HOVÉT – mai megnevezése Honvédségi Érdekegyeztető Fórum HÉF). A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, a Honvédségi Dolgozók Szakszervezete és a Honvédszakszervezet – mint alapítók – képviselői mellett, a honvédelmi tárca nevében, a rendszerváltás első honvédelmi minisztere, dr. Für Lajos látta el kézjegyével a dokumentumot.

LELKES EMBEREK KÖRE

Dr. Ruszin Romulusz dandártábornok megnyitó beszéde

A nyíregyházi Fegyveres Erők és Rendvédelmi Szervek Nyugdíjas Klubjának Honvéd Népdalköre ősszel három kiemelkedő alkalommal jeleskedett. Szeptemberben hagyományosan részt vettünk a X. Katonadalok fesztiválján, amelyet a Hajdú-Bihar Megye és Debrecen Nyugdíjas Szervezeteinek Szövetsége, a Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár, valamint Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata szervezett a debreceni Vasutas Egyetértés Művelődési Központban. Korábban a fesztiválnak a Kossuth-laktanya adott otthont.

A megnyitóbeszédnek egybehangzóan állapították meg, hogy az idősök őrzik és ápolják a katonaélet hagyományait, és remélik, hogy a fiatalok folytatják példájukat. Ezt erősítette meg védnökként dr. Ruszin Romulusz dandártábornok, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár pa-

A díjazottak

Polgármesteri különdíj

rancsnoka is azzal, hogy „Aki nem tiszteli a múltját, annak nincs jövője”.

Az együttesek többsége Hajdú-Bihar megyéből érkezett, de szerepeltek a nagyszalontai és nagyváradai nyugdíjasok is. Egyedüli BEOSZ-tagszervezeti dalkörként ez alkalommal is sikeresen szerepeltünk. A zsűri dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök által felajánlott különdíját „Honvéd Népdalkörünknek” adományozta.

HVKF különdíj

Októberben városunk önkormányzata és a Városvédő Egyesület – mint minden évben – dalárdánkat kérte fel a Damjanich-szobornál rendezett, aradi vértanúkról való megemlékezésen Kossuth-nóták előadására, ahol klubunk közösen közszorozott a Honvédszakszervezet Nyugállományú Tagozata helyi vezetőjével.

Nyíregyháza nyugdíjasai Ki mit tud?-on mérték össze tudásukat. A megmérettetésen I. világháborús dalok előadásával dr. Kovács Ferenc, Nyíregyháza Megyei Jogú Város polgármestere különdíját vehettük át.

Az idősödő, de még mindig lelkes dalkörünk sikerei felkészítőjükknek, Koleszár Józsefné nyugdíjas ének-zene tanárnőnek köszönhetők.

SZLUK ISTVÁN NY. ÖRNAGY
KLUBELNÖK
A KÉPEK A SZERZŐ FELVÉTELEI

Október 6.

PÖRGÉS A KELETI VÉGEKEN

Itt van az ősz, itt van újra. A nyári szünet után felgyorsultak az események a Nyíri Honvéd Egyesületben. Az elmaradt lecsőfőzést szalonnasütés pótolta az erdei tornapályán, ahol az egyesület tagjai kora délutántól a holdvilágig csepegtették a szalonnaszírt a vitaminbombás kenyérszeletekre. Voltak olyanok, akik érettségi találkozóról hazaérkezve csatlakoztak a vidám hangulatú társasághoz. Itt is szóba került a tervezett lemergi kirándulás, amely 23-án vette kezdetét.

Közben 21-én megemlékeztünk és felavattuk Széchenyi István huszárkapitány emléktábláját nyíregyházi látogatása alkalmából. Ez volt a 14. emlékjel. Az emléktábla időre elkészült, volt még másfél nap az engedélyek után a rendezvényt megszervezni, a sajtót meghívni s az emlékjelet felavatni az iskola tanulóival együtt. Megvalósítottuk.

23-án mintegy 44 fő kelt útra s raktározta el az ukrán határátkelés élményeit, amelyet az unión belül nem lehet meg tapasztalni. Megnéztük Munkács várát, koszorúztunk a kárpátjai golgotán, Szolyván, s elénekeltük a Himnusz a Vereckei-hágón. Sztrijben megkerestük az 1956-os forradalmárok fogva tartásának színhelyét s tisztelegtünk emlékük előtt egy koszorú elhelyezésével. Estére már Lembergbe is érkeztünk némi késéssel (útépítés miatt). Jó szállás, kitűnő ellátás a Sonata Hotelben. Másnap egész nap a közel egymillió lakosú, európai színvonalú város csodálatos műemlékei és

más élmények elraktározása volt a napirend. Harmadnapra felkelve vettük célba az első világháborús erődrendszert Przemyslben, a mai Lengyelország területén. Újabb élmények: kétórás várakozás a határon, cigaretta és szesz iránti kutakodás, kopott idegrendszer, kiszolgáltatottság. Átjutva örülhetünk egy újabb útlezárásnak egy helyi futóverseny

miatt. Nehezen, de türelmet tanúsítva néztük meg az erődrendszer maradványainak egy részét, s a buszon hallgattuk meg Jóni Géza: Csak egy éjszakára című versét s szégyelltük el magunkat, hogy mi még csak azt a néhány órás várakozást is nehezen viseltük el. Szerencsésen érkeztünk haza Szlovákián keresztül.

Már az úton volt szó az újabb rendezvényekről. Október 11-én, Nyíregyházán, 14-én, Beszterecen „EGY NAP A HONVÉDELEMÉRT!” ifjúsági honvédelmi járőrversenyt szerveztünk mintegy 240 gyermek részére. Közben értesítés, hogy a pályázatunkat formai hiba miatt elutasították. Egy félmillió remény és jövődó programok szálltak a semmibe. Öt projekt finanszírozása dőlt dugába. Gondolkodás, segítségkérés. Segített a HOSOSZ, így október 21-én megrendeztük a 18 éve hagyományos helyőrségi löversenyünket is (katonák, rendvédelmi és mások) 15 csapat részvételével, amelyen már idei krumpliból készült lapcsánkával nyugtattuk az izguló versenyzőket.

Október 6-án megkoszorúztuk Damjanich János szobrát, emlékeztünk a mártírokra, a forradalom 60. évfordulójára a lövészettel s kerestünk helyet a bálnak is, mert a tiszti klub bezárása után nincs hol összejönnünk. November 19-én tartjuk Erzsébet-Katalin bálunkat, amelyre biztosított a zene, tánc és jó hangulat, no meg a tombolatárgyak.

Október végét és november elejét Reviczky Imre posztumusz vezérőrnagy, a Világ Igaza emlékének szenteltük, születése 120. évfordulóján. Emlékeztünk és koszorúztunk Királyhelmeceken (Szlovákia), Nagybányán (Románia), Budapesten, Mátészalkán, Nyíregyházán. Lassan telbe fordult a BEOSZ szekere is.

November 26-án, idén már negyedik helyszínen és alkalommal, Hajdúszoboszlón a fürdőben üzzük el magunktól a reumás fájdalmakat s gyógyítgatjuk sebeinket a 12-ei asztalitenisz-verseny után. Kell a kondi, mert a decemberi Mikulás-napi löversenyen sok unoka és gyermek fordul meg a lőtérén, s akad dolguk a nagypapáknak, papáknak, s még arra is ügyelni kell, hogy a forralt bor se ártson meg. Eltelt egy újabb negyedév, itt a nyakunkon az év vége, s kezdődik minden előlről. Tervezés, szervezés, forrásszerzés, bonyolítás s tesszük fel a kérdést, megérte? Megérte!

TÓTH SÁNDOR NY. EZREDES

Emlékező koszorúzás

A Nyíri Honvéd Egyesület megkoszorúzta Reviczky Imre posztumusz vezérőrnagy, az Egy Igaz Ember, a Népek Jámбора emlékéét megörökítő emléktábláját. A II. kerületben, a Mandula utcai ház oldalán elhelyezett emléktábla előtt – ahol a tábornok egykor lakott – Tóth Sándor ny.ezredes tartott emlékező beszédet.

-NYÍRI-

SZÁZÉVES KATONA

Századik születésnapja alkalmából köszöntötte Dobó László nyugállományú őrnagyot Ignáth Tibor alezredes, az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság (MH KIKNYP) 1. Katonai Igazgatási Központ parancsnoka és Mátyás Botond Hunor hadnagy a napokban.

Az ünnepelt unokájával várta az MH KIKNYP munkatársait budapesti lakásában. Elmondása szerint mindig örül, ha újra katonát láthat. Mint mondta: nehéz összefoglalni száz év

történetét, ám a sok fénykép és emléktárgy nagy segítség számára. Ezeket az emlékeket szívesen meg is mutatta az őt köszöntő katonáknak.

Ignáth Tibor alezredes dr. Simicskó István honvédelmi miniszter és dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök, valamint a parancsnokság munkatársainak jókívánságait, továbbá egy emléklakettet és egy ajándékcsomagot adott át az ünnepelt részére.

Dobó László a második világháborúban harcolt a keleti fronton, volt hadifogságban, 1945-ben aknaszedőként dolgozott. 1945–1949 között nevelő, később tüzserészjárőr-pa-

rancsnok volt. 1945-től 1951-ig tiszthelyettesként, 1951-től pedig tisztként szolgált; 1971-ben vonult nyugállományba.

Az egykori katonatiszt ma is aktív, buszozik, járja a várost. Felesége halála óta – akivel 67 évig éltek boldog házasságban – egyedül él, ám unokáinak és az összetartó szomszédságnak hála, sosem magányos.

HONVEDELEM.HU

DANDÁRTÁBORNOKOKAT NEVEZETT KI AZ ÁLLAMFŐ

Két honvéd dandártábornoki kinevezést adott át dr. Áder János köztársasági elnök Budapesten, október 19-én, szerdán.

Az államfő a Sándor-palota Tükörmémben egy rendőr altábornagyi előléptetés, egy tűzoltó, egy büntetés-végrehajtási és egy pénzügyőr tábornoki kinevezés mellett a Magyar Honvédség két ezredesének is dandártábornoki kinevezéséről szóló okiratot nyújtott át.

Az eseményen - melyen mások mellett részt vett dr. Simicskó István honvédelmi miniszter és dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök is - nemzeti ünnepünk, október 23-a alkalmából Fodor Péter ezredest, a Honvédelmi Minisztérium Védelemgazdasági Hivatal Főigazgatóság főigazgatóját, valamint Schmidt Zoltán ezredest, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság logisztikai erők főnökét, parancsnokhelyettest nevezte ki a köztársasági elnök dandártábornokká.

Fodor Péter dandártábornok pályafutását 1996-ban kezdte az MH Pénzügyi és Számviteli Csoportfőnökség Ellenőrzési Osztályán. Tanulmányait a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskolán, a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem, valamint a Corvinus Egyetem Gazdálkodástudományi Karán végezte közgazdasági területen. 2015 januárjától a Honvédelmi Minisztérium Kontrolling Főosztályának vezetője volt, 2016 februárjától pedig a HM Védelemgazdasági Hivatal Főigazgatóság főigazgatói posztját tölti be. Több kitüntetés birtokosa, többek között a Szolgálati Érdemjel arany fokozatát is megkapta.

Schmidt Zoltán dandártábornok 1990-ben kezdett szolgálni az MH 25. Klapka György Harckocsidandárnál századparancsnokként. A Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola után elvégezte a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem haditechnikai menedzser szakát. 2010-ben léptették elő ezredessé, akkor az MH Összhaderőnemi Parancsnokság logisztikai műveleti főnök-

ségének kiemelt főtisztjeként, majd főnökeként szolgált. Jelenlegi beosztásában, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság logisztikai erők főnökeként 2014 júniusa óta szolgál. Számos kitüntetés tulajdonosa, a Szolgálati érdemjel arany fokozata mellett megkapta többek között a Babérkoszorúval Ékesített Szolgálati Érdemjelet is.

FOTÓ: KRASZNAI-NEHREBECZKY MÁRIA

KITETTEK MAGUKÉRT A HATÁRŐR NYUGDÍJASOK

Üde színfoltja volt a városi szüreti felvonulásnak a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesület népes csoportja. Lelkesen kezdtünk hozzá a díszítómunkához Harascsák György tagtársunknál, aki hetekig tartó munkával életnagyságú lovat fabrikált nikecellből, hozzá egy lovaskocsi vázát. Szőlő- és borostyánindával, berkenyeágakkal és szőlőfürtökkel felöltöztettük az alkotást. Bakra ültettük az imitált kocsist, a kasfarba pedig az elmaradhatatlan „Bodrit”, majd az építményt az indulás helyszínére gurítottuk. Itt csatlakoztak hozzánk a súrcot, kalapot magukra öltő puttonyos férfiak, a csikós- és gulyáslegények, valamint a fehér szoknyába, népies blúzba öltözött kötényes szüretelő asszonyok, kosárájukban szőlővel, borral és pogácsával. A polgármesteri hivatal előtt a kisbírónk dobpergés után hangos szóval adta a lakosság tudtára aktuális intelmeit. Az ünnepség helyszínén, a Papok Réjén préselési bemutatót tartottunk, elkínálgatva közel száz liter kipréselt finom mustot. Nagy volt az örömünk, amikor a bírálóbizottság első helyezéssel jutalmazta teljesítményünket. Az Apostol együttesel visszarepültünk a hetvenes évekbe, s felidéztük fiatal éveink életérzéseit.

VINCZE ISTVÁN

SIKERES FÓRUM

A hagyományaihoz híven, a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület – a társegyesületek érdeklődő tagjaival kibővülve, ismét történelmi-elméleti fórumot szervezett. Most – néhány év elteltével – újra professzor dr. Szabó Miklós ny. altábornagy, akadémikus lehetett az előadó és fórumvezető vendégünk. Az előadás címe: „Historia est magistra vitae – felkiáltó-, avagy kérdőjellel” (A történelem az élet tanítómestere!?) volt.

A történelmi tapasztalatokkal, s azok hasznosításának jellemzőivel összefüggő kérdésekről szóló előadásban a professzor úr – az MTA levelező tagozata akadémiai székfoglalójából kiindulva – a magyar légierő fejlődésének kezdeti szakaszát és ezzel párhuzamosan a haderőnem jelenkori történetét követve mutatta be, hogy mi, magyarok tudtunk-e tanulni a történelmünk tanulságaiból.

A hallgatóság a vetített képes előadásból megtudhatta, hogy mennyire nem volt tervszerű és logikus az 1930-as évek végén és az 1940-es évek első felében a légierő fejlesztése, szervezeti kialakítása, hadrendbe tagosítása, parancsnoklási formájának alakítása. Megdöbbenésünkre számunkra is egyértelművé vált, hogy ez a metódus nem volt egyedi, mert az nem volt másképp

az 1990-es évek végén és a 2000-es évek elején sem, ennél a haderőnemnél. Végül a felkiáltó- és kérdőjel arány képmény 0:5 lett. Konklúzió: Mi, magyarok, nem tudunk tanulni a történelemből – sem!

A fórum levezető szakaszát a véget nem érő kérdések és a hallgatóság számos tagja részéről történő véleménynyilvánítások sokasága töltötte ki.

Zárójelben ugyan, de fontosnak tartva megjegyzem, hogy dr. Szabó Miklós nyugállományú altábornagy úr az a katona-történész professzor, aki egyedülállóan – a magyar akadémiai történet során – 60 év után lett az MTA levelező, majd 70 év után annak a rendes tagja, s ez bizony az Ő munkásságát dicséri.

TUDÓSÍTÓ: VÁMOSI JÁNOS
FOTÓ: KISÉRI-NAGY FERENC

MISKOLCI SPORTVERSENYEK

A Miskolci Helyőrségi Hagyományőrző Egyesület vezetősége szeptember hónapban négy alkalommal szervezett sportversenyeket tagsága részére. Először a Bocskai-laktanya tornateremben volt a megmérettetés: teke, darts, korongütés, kosárra dobás, kapura rúgás versenyszámokban. Összesen harmincketten teljesítették a feladatokat.

Majd a Bogácsi strandon rendezték meg az úszóversenyt. A bemelegítés után 100 méteren a férfiak gyorsúszásban, 50 méteren a hölgyek mellúszásban versenyeztek. A versenyen 28 fő vett részt.

A miskolci Szinva Park pályáján tartottuk meg a bowling-versenyt. Itt férfi és női kategóriában 10 gurítás után alakult ki a sorrend. Az úszásra és erre a számra meghívtuk a velünk együttműködő Avasi Nyugdíjas Klub csapatát is.

Az ünnepélyes eredményhirdetést a klubhelységünkben tartottuk meg, ahová tagjainkon kívül meghívtuk a Kassai Katonai Nyugdíjas Klub delegációját, illetve az MH. 4 sz. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezetőjét, valamint munkatársait is. A megjelenteket Fekete Dénes elnök köszöntötte, Veres Ferenc titkár a versenyeket értékelte, majd pedig átadta az elismeréseket. Hét versenyszámban, férfi és női kategóriában összesen negyvenket kaptak oklevelet, a két kategória összetett győztese érmet és kupát vehetett át.

Az elnök gratulált a nyerteseknek, majd pezsgővel ajándékozta meg a két főszervezőt, Veres Ferencet és Hamvai Jenőt. A sportbírók és a legeredményesebb versenyzők – összesen 8 fő – belépőt kaptak a Miskolc-Tapolcai Barlangfürdőbe.

Ezúton mondunk köszönetet a Szerencsejáték Nonprofit Zrt. anyagi támogatásáért.

FEKETE DÉNES

Felhívás a Bajtársi Hírlevél megrendelésére

A hírlevél elsődleges feladatának tekinti a Szövetség céljainak, törekvéseinek megismertetését, az elnökség döntéseinek, a szervezet nagyobb rendezvényeinek, programjainak bemutatását. A lap nagy figyelmet fordít a nyugállományú katonák, illetve ellátásra jogosult hozzátartozók jogosultságai, járandóságai, illetve ezek változásai megismertetésére, az érdekvédelem területén elért eredmények bemutatására. A kiadvány nagy terjedelemben tudósít a szövetség

get alkotó egyesületek rendezvényeiről olyan szándékkal, hogy az ország különböző területein működő közösségek jobban megismerjék egymást és egy-egy jó ötlet máshol is követésre találhasson.

A hírlevél megrendelőinek csak a postai költséget (évi 1000 Ft) kell vállalni, és akkor névre, címre kapják meg a lapot. A megrendelést a szövetség bankszámlájára – OTP 11705008-20411323 – történő átutalással, vagy

csekken történő befizetéssel, a pénz céljának megjelölésével, a név és a cím megadásával lehet megtenni. De a lapot az egyesületi elnök közreműködésével is meg lehet rendelni, a megrendelő letölthető a BEOSZ honlapjáról (www.beosz.hu) a fenti adatok feltüntetésével, a pénz átadásával.

A lap 32 színes oldalon, évi 4 alkalommal (várhatóan március, június, október és december hónapokban) jelenik meg.

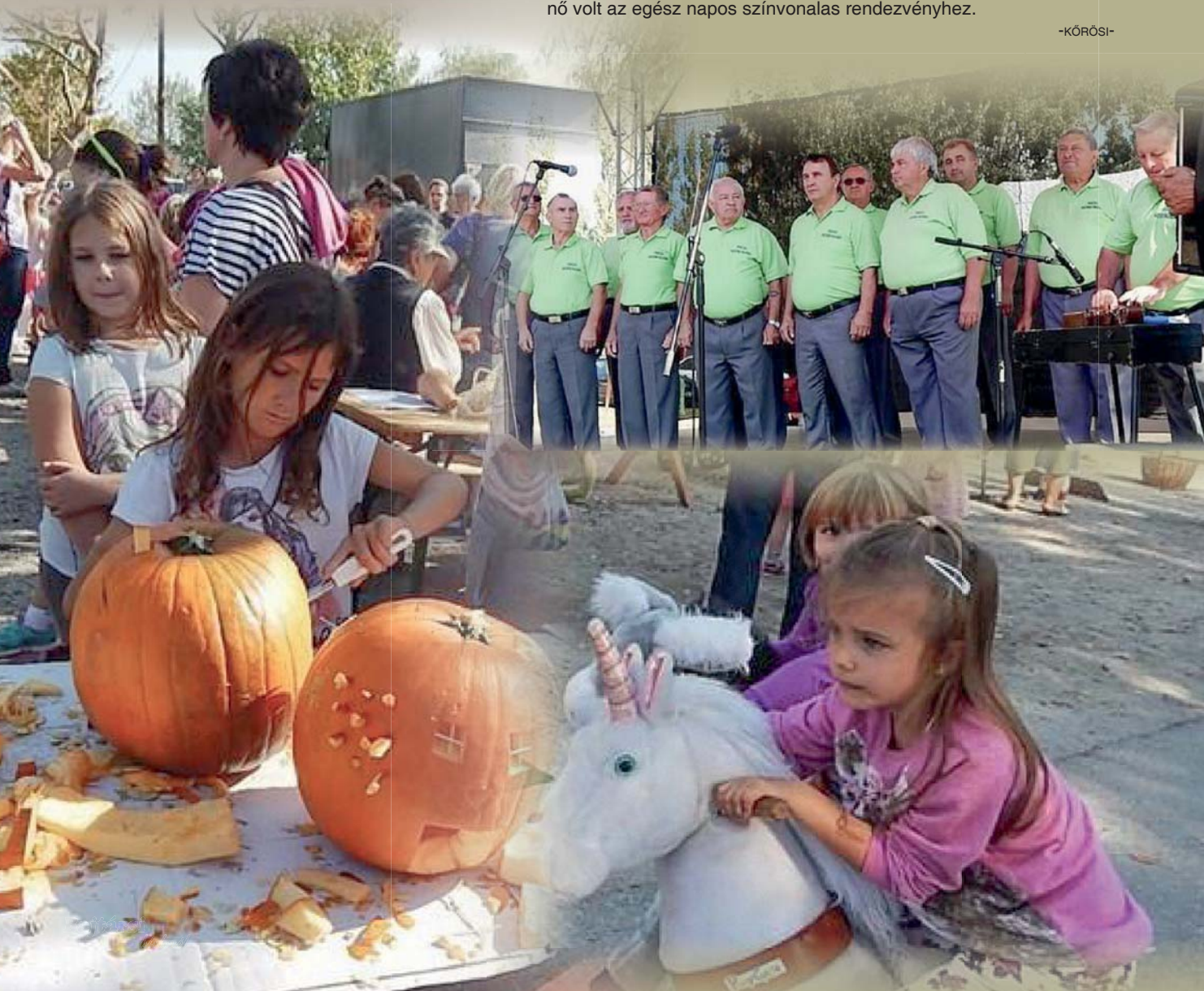
SZERKESZTŐSÉG

TÖK JÓ NAP

Először szerepelt Fonyódon a Marcali Bajtársi Egyesület Dalárdája. A „Zene világnapja” helyi rendezvénye után, a fonyódi „Tök jó napon” vettünk részt. A kulturális programban lépett fel a dalárda egy katona- és egy bordalcsokkal. A két fellépés között Pintér József citerásunk nagyszerű játékát és Bognár György saját versét hallgatta meg az érdeklődő közönség. Szerencsére az idő is kitűnő volt az egész napos színvonalas rendezvényhez.

-KÖRÖSI-

A TŰZSZERÉSZEKNÉL

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület második féléves programjának megfelelően meglátogatta az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezredet. A vendéglátók beszámoltak egységük felépítéséről, munkájukról, mindennapi életükről. Megmutatták oktatókabinettjüket, felszerelésüket. A vendéglátás baráti beszélgetésekkel és jóízű ebéddel zárult.

